EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2010.12.10.
COM(2010) 733 végleges

2010/0353 (COD)

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a mezőgazdasági termékek minőségrendszereiről

SEC(2010) 1524 végleges
SEC(2010) 1525 végleges

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A minőségpolitikai csomagot alkotó javaslatok célja a mezőgazdasági termékek minőségével foglalkozó átfogó szakpolitika kialakítása, amely biztosítja, hogy a mezőgazdasági termékek előállítói a fogyasztókat hatékonyan tájékoztathassák a mezőgazdasági termékek minőségéről, jellemzőiről és sajátosságairól, fogyasztók hozzájussanak a szükséges információkhoz. A minőségpolitikai csomag az alábbi részekből áll:

– a mezőgazdasági termékek minőségrendszereiről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat [COM(2010) XXXX];

– az 1234/2007/EK rendeletnek („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”) a mezőgazdasági termékekre vonatkozó forgalmazási előírások tekintetében történő módosításáról szóló rendeletjavaslat [COM(2010) XXXX];

– a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek tanúsítási rendszereinek kidolgozásával és működtetésével kapcsolatos bevált gyakorlatokra vonatkozó európai uniós iránymutatások [C(2010) XXXX]; és

– az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel (OEM) vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel (OFJ) ellátott termékeket összetevőként tartalmazó élelmiszerek címkézésére vonatkozó iránymutatások [C(2010) XXXX].

1.1. A javaslat okai és céljai

A szakpolitikai reformok, a globalizáció, a kiskereskedelmi szektor tárgyalási pozíciójának fokozódó koncentrációja és a gazdasági helyzet következtében a mezőgazdasági termékek termelőinek és előállítóinak a verseny terén folyamatosan növekvő nyomással kell szembenézniük. Ugyanakkor a fogyasztók részéről egyre nagyobb igény mutatkozik a hagyományos módszerekkel előállított autentikus termékek iránt. Ezen igény kielégítése szempontjából az Európai Unió mezőgazdasági termelésének minősége és változatossága komoly súlyt és versenyelőnyt biztosít az Európai Unió termelői számára.

Ahhoz azonban, hogy a fogyasztók és a vásárlók megfelelő tájékoztatáshoz jussanak a mezőgazdasági termékek jellemzőiről és termelési sajátosságairól, gondoskodni kell arról, hogy a termékek címkéjén pontos és megbízható információk szerepeljenek. A mezőgazdasági termékek minőségével kapcsolatos európai uniós politikának központi eleme, hogy a termelők rendelkezzenek olyan eszközökkel, amelyek segítségével a vásárlókat és a fogyasztókat tájékoztatni tudják termékeik jellemzőiről és termelési sajátosságairól, továbbá amelyek megvédik őket a tisztességtelen gyakorlatokkal szemben.

Ezen eszközök többsége már létezik európai uniós szinten. Azonban az elemzések és az érdekeltekkel folytatott egyeztetések során kiderült, hogy ezek tovább javíthatók, egyszerűsíthetők és még következetesebbé tehetők. A minőségpolitikai csomag célja az uniós minőségpolitikai jogszabályok hatékonyabbá tétele, valamint a nemzeti és

magán tanúsítási rendszerek működésének javítása, hogy ily módon azok egyszerűbbé, átláthatóbbá, könnyebben értelmezhetővé váljanak, jobban igazodjanak az innovációhoz és kevesebb teherrel járjanak a termelők és a hatóságok számára.

1.2. Háttér-információk

A mezőgazdasági termékek minőségével kapcsolatos uniós szakpolitikát az 1990-es évektől kezdődően főként három uniós rendszerrel: az oltalom alatt álló eredetmegjelölések, az oltalom alatt álló földrajzi jelzések és a hagyományos különleges termékek rendszerével azonosítják. Az uniós forgalmazási előírások emellett olyan jogszabályi keretet alkotnak, amely a közös agrárpolitika létrejötte óta biztosítja a tisztességes versenyt és a belső piac zavartalan működését. Ezen uniós előírásokhoz és rendszerekhez az elmúlt évtizedben egyre több, a magánszektorban létrehozott tanúsítási rendszer is csatlakozott, amelyek célja, hogy tanúsított minőségbiztosítási rendszerek révén garantálják a fogyasztók számára bizonyos értéknövelő tulajdonságok és sajátosságok meglétét, valamint bizonyos alapvető követelmények teljesülését.

2006-ban az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és az oltalom alatt álló földrajzi jelzések rendszerének átdolgozása keretében a Bizottság elkötelezte magát a rendelet működésének és további fejlesztésének jövőbeni politikai felülvizsgálata mellett[1].

2007-ben „Élelmiszerminőség-tanúsítás – Értéket rendelni a mezőgazdasági termeléshez” címmel nagyszabású konferenciára került sor, amelyen a minőségrendszerek valamennyi típusa napirendre került. A konferencia nyomán 2008-ban elkészült a mezőgazdasági termékek minőségéről szóló zöld könyv[2], amelyre az érdekeltektől több mint 560 részletes észrevétel érkezett és amely alapot szolgáltatott a mezőgazdasági termékekre vonatkozó minőségpolitikáról szóló, 2009-es közleményhez[3]. A közlemény az alábbi stratégiai iránymutatásokat vázolta fel:

– a termelők, a vevők és a fogyasztók között a mezőgazdasági termékek tulajdonságaival kapcsolatos információátadás javítása,

– a mezőgazdasági termékek minőségével kapcsolatos európai uniós szakpolitikai eszközök közötti összhang növelése, továbbá

– az egyszerűsítés révén a különböző rendszerek és a címkéken szereplő kifejezések értelmezésének megkönnyítése a termelők, az élelmiszer-előállítók és a fogyasztók számára.

1.3. Meglévő rendelkezések a javaslat által érintett területen

Az európai uniós jogszabályok oltalmat biztosítanak a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek eredetmegjelölései és földrajzi jelzései számára. 1992-ben egységes szabályozási rendszer jött létre az Európai Unióban az olyan értékes termékelnevezések bejegyzése céljából, amelyek elismert szakértelemmel rendelkező

---

1 Kiegészítés a Tanács (mezőgazdaság és halászat) 2006. március 20-án Brüsszelben tartott 2720. üléséről készült jegyzőkönyv tervezetéhez (7702/06 ADD1).

2 COM(2008) 641, 2008. október 15.

3 COM(2009) 234, 2009. május 28.

termelők által, egy meghatározott termékleírásnak megfelelően és egy adott földrajzi területen előállított mezőgazdasági termékeket és élelmiszereket jelölnek[4].

Szintén 1992-ben került bevezetésre a hagyományos különleges termékek rendszere olyan elnevezések számára, amelyek – hagyományos nyersanyagok felhasználásának vagy hagyományos termelési eljárásoknak köszönhetően – hagyományos jelleggel rendelkeznek[5].

A forgalmazási előírásokról tanácsi és bizottsági rendeletek és irányelvek formájában főként ágazati alapon létrejött, széles körű jogszabályi háttér rendelkezik.

Léteznek továbbá a forgalmazási előírások keretében szabályozott, a minőségre utaló választható kifejezések, amelyek használata révén biztosítható, hogy az egyes termékek értéknövelő jellemzőire, illetve a termelési vagy feldolgozási módszereknek köszönhető jellemzőkre utaló kifejezésekkel a piaci forgalomban senki ne élhessen vissza, és a fogyasztók a termék különböző tulajdonságainak mérlegelésekor azokban megbízhassanak.

1.4. Összhang egyéb szakpolitikákkal

A mezőgazdasági termékek minőségével kapcsolatos szakpolitika a közös agrárpolitikába illeszkedik. A 2013-ban kezdődő időszak közös agrárpolitikájáról szóló, nemrégiben közzétett bizottsági közleményben[6] felvázolt fő kihívások között szerepel a vidéki térségek mezőgazdasági tevékenységét jellemző sokszínűség megőrzése és a versenyképesség növelése, amely célok megvalósításához a mezőgazdasági termékek minőségével kapcsolatos szakpolitika hozzá fog járulni. E szakpolitika az „Európa 2020” című bizottsági közleményben[7] meghatározott európai uniós prioritásokkal is összhangban áll, különösen ami a gazdaság versenyképességének fokozására irányuló célokat illeti, hiszen a minőségpolitika az uniós mezőgazdaság versenyképességének biztosításában kiemelt szerepet játszik.

E javaslat kapcsolódik a fogyasztók védelmével és tájékoztatásával, valamint az egységes piaccal és a versenyképességgel kapcsolatos politikákhoz, csakúgy, mint a külkereskedelmi politikához, és összhangban áll velük.

2. AZ ÉRDEKELTEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK EREDMÉNYEI ÉS HATÁSVIZSGÁLATOK

2.1. Konzultációk

Az érdekeltekkel széles körű konzultáció folyt, főként a mezőgazdasági termelés minőségével foglalkozó tanácsadó csoport, illetve a zöld könyvhöz kapcsolódó

---

4 A mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló 510/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 93., 2006.3.31., 12. o.), amely hatályon kívül helyezte és felváltotta a 2081/92/EGK rendeletet. A borágazatra, valamint a szeszes italokra és az ízesített borokra vonatkozóan szintén léteznek földrajzi jelzésekről rendelkező rendszerek.

5 A hagyományos különleges terméknek minősülő mezőgazdasági termékekről és élelmiszerekről szóló, 2006. március 20-i 509/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 93., 2006.3.31., 1–11. o.).

6 COM(2010) 672 végleges, 2010. november 18.

7 COM(2010) 2020, 2010. március 3.

konzultáció[8] keretében, amely a cseh elnökség által 2009 márciusában megrendezett konferenciával zárult. A közleménnyel kapcsolatos következtetéseit a Miniszterek Tanácsa 2009 júniusi ülésén fogadta el[9]. Az Európai Parlament „A mezőgazdasági termékekre vonatkozó minőségpolitika: követendő stratégia" címmel 2010 márciusában fogadott el állásfoglalást[10]. A témáról az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010 januárjában[11], a Régiók Bizottsága pedig 2010 februárjában[12] nyilvánított véleményt.

2.2. A konzultációk főbb eredményei

Általánosságban elmondható, hogy a 2009-es közleményben felvázolt iránymutatásokat az érintettek széles köre örömmel fogadta. Az elhangzott vélemények közül a következőket emelhetjük ki:

– Az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések esetében az érintettek ellenezték a rendszernek a kétféle eszköz (az oltalom alatt álló földrajzi jelzés és az oltalom alatt álló eredetmegjelölés) összevonása révén való egyszerűsítését. A meglévő rendszerek (a borok, a szeszes italok és az ízesített borok, valamint a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek rendszere) összevonását a bor- és a szeszesital-ágazatban működő érintettek kivételével a legtöbb érdekelt pozitívan értékelte. A Bizottságot arra biztatták, hogy a rendszereket tegye még átláthatóbbá és egyszerűbbé, eljárásaikat pedig gördülékenyebbé, továbbá, hogy törekedjen az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nemzetközi szintű elismerésének növelésére.

– A hagyományos különleges termékek vonatkozásában az érintettek csaknem egyhangúan támogatták a HKT-rendszer fenntartását, hangsúlyozva, hogy e rendszer komoly lehetőséggel és jelentőséggel bír az olyan hagyományos termékek előállítói számára, amelyek a földrajzi árujelzők rendszerében nem kaphatnak oltalmat. Néhány érdekelt kérte a rendszer egyszerűbbé és gördülékenyebbé tételét, az előbbit elsősorban annak révén, hogy a jövőben csak kizárólagos használatra fenntartott elnevezéseket lehessen bejegyezni. Az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel és oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel ellátott termékek előállítóit képviselő érdekeltek felvetették, hogy a hagyományos különleges termékek rendszere lehetőséget biztosíthatna az olyan termékek népszerűsítésére, amelyeket egy adott termék összetevőként tartalmaz.

– Általánosságban elmondható, hogy az érintettek örömmel fogadták a forgalmazási előírások egyszerűsítését, a termelés helyére utaló címkék használatának kiterjesztését és a minőségre utaló választható kifejezések továbbiakkal való bővítését.

---

8 2008. október 15–december 31.

9 http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/09/st10/st10722.en09.pdf.

10 http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2010-0088&language=HU&ring=A7-2010-0029.

11 http://eescopinions.eesc.europa.eu/EESCopinionDocument.aspx?identifier=ces\nat\nat448\ces105-2010_ac.doc&language=HU.

12 http://coropinions.cor.europa.eu/CORopinionDocument.aspx?identifier=cdr\deve-iv\dossiers\deve-iv-048\cdr315-2009_fin_ac.doc&language=HU.

– Felmerült az is, hogy megoldást kell találni a kisebb méretű vállalkozások nehézségeire, hiszen számukra az uniós eredetmegjelölések, földrajzi jelzések és hagyományos különleges termékek rendszere túlságosan nagy terhet jelent.

2.3. Hatásvizsgálat

A 2009-es közlemény és az arra érkezett válaszok nyomán két hatásvizsgálat készült a közleményben felvázolt lehetőségek feltérképezése céljából. A hatásvizsgálatok tárgya az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések, valamint a hagyományos különleges termékek rendszere volt.

A **földrajzi jelzések** vonatkozásában az elemzések alapján megerősítést nyert, hogy a földrajzi jelzések uniós szintű rendszerének fenntartását az érdekeltek széles körben indokoltnak tartják, és az európai uniós rendszer helyett semmilyen egyéb alternatíva sem talált támogatásra (például az ágazatonkénti ön- vagy társszabályozás, az európai uniós szintű fellépés elmaradása, a nemzetközi Lisszaboni Megállapodás[13] révén biztosított oltalom, a rendszernek a földrajzi jelzésekre vonatkozó nemzeti szintű értesítési rendszerrel való felváltása vagy az együttes közösségi védjegy keretében biztosított oltalom), mivel ezek eredményessége és hatékonysága alacsony. A hatásvizsgálat során megállapították, hogy amennyiben a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek rendszere összevonásra kerülne az alkoholtartalmú italok ágazatában működő rendszerekkel, megőrizve az egyes rendszerek sajátosságait, azzal a helyzet jelentős mértékben egyszerűsödne, a végrehajtás pedig könnyebbé válna. A hatásvizsgálat azonban azt is jelzi, hogy ezt a lehetőséget egyes érdekeltek ellenzik.

Az árakra vonatkozó adatok elemzése rámutatott egyrészről, hogy az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel (OEM) és oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel (OFJ) ellátott termékek előállítása a termelők számára nagyobb haszonnal jár, mint az egyéb termékeké, másrészről, hogy az OEM-címkével rendelkező termékek előállítása magasabb költséget jelent, mint az OFJ jelzésűeké. Az OEM és OFJ jelzéssel ellátott mezőgazdasági termékek és élelmiszerek teljes termelési értéke nagykereskedelmi áron 14,2 milliárd EUR (1997), fogyasztói áron pedig becslések szerint 21 milliárd EUR. A belső piacon zajló kereskedelem szempontjából elmondható, hogy az OEM és OFJ jelzésű termékek 18,4%-a kerül az előállítási tagállamon kívül forgalomba hozatalra.

A hatásvizsgálat során kiderült, hogy az oltalom alatt álló eredetmegjelölések (OEM) és az oltalom alatt álló földrajzi jelzések (OFJ) rendszereinek összevonása révén csökkenne az OFJ-jelölés hozzáadott értéke. A környezeti hatásokat illetően több tanulmány is rámutatott, hogy egyes OEM és OFJ jelzésű termékeket alacsony intenzitású gazdálkodási rendszerekben állítanak elő, amihez magas környezetvédelmi érték társul. Az OEM és OFJ jelzésű termékek tehát gazdasági hasznot kapcsolnak a környezetkímélő közjavakhoz. A részletesebb vizsgálatra bocsátott lehetőségek szerint a termelők bizonyos esetekben környezeti szempontokat is érvényesíthetnek.

A **hagyományos különleges termékek** tekintetében három lehetőség került elemzésre: a „hagyományos” kifejezésnek minőségre utaló választható kifejezésként

[13] Az eredetmegjelölések oltalmára és nemzetközi lajstromozására vonatkozó lisszaboni megállapodás (1958).

való bevezetése és a jelenlegi rendszer megszüntetése, a jelenlegi helyzet fenntartása és a jelenlegi rendszer egyszerűsítése (oly módon, hogy csak fenntartott elnevezéseket lehessen bejegyezni). A hatásvizsgálat rámutatott arra, hogy a HKT-rendszer megszüntetésével az oltalom alatt álló elnevezések elveszítenék az EU egészére kiterjedő védelem biztosította gazdasági és társadalmi előnyöket, így e lehetőség mind az érdekeltek, mind az uniós törvényalkotó számára elfogadhatatlannak bizonyult. Emellett az elnevezéseknek az egységes piac egész területére kiterjedő oltalma – a hatásvizsgálat szerint – kizárólag uniós szinten valósítható meg hatékonyan. A hagyományos különleges termékek (HKT) rendszerének jelenlegi alacsony népszerűsége miatt kevés adat állt rendelkezésre. Esettanulmányok és felmérések igazolják a rendszer kedvező gazdasági és társadalmi hatásait, amelyek között említhetjük a hagyományos előállítási formák fennmaradását, a hagyományos előállítási formák esetében a higiéniai előírásoktól való eltérés lehetőségét, és a HKT-rendszerbe történő bejegyzés gazdasági szempontból vett értéknövelő hatását.

A hatásvizsgálat szerint az oltalomban nem részesülő elnevezések tekintetében a rendszer megszüntetése nem fejtene ki jelentős gazdasági vagy társadalmi hatást, mivel ezek esetében a rendszer szerepét nemzeti vagy regionális rendszerek vehetnék át, ahogyan ez számos nemzeti rendszer esetében már ma is így van; az uniós fellépés tehát a szubszidiaritás elve alapján e tekintetben nehezen indokolható.

A társadalmi szempontokat tekintve a hatásvizsgálat megállapította, hogy az OEM, OFJ és HKT jelzésű termékek hozzájárulnak a hagyományos előállítási formák fennmaradásához, és ezáltal mind a termelők, mind a fogyasztók számára hasznosak.

Ugyanakkor mind a földrajzi jelzésekről, mind a hagyományos különleges termékekről készült hatásvizsgálat rámutatott, hogy szóban forgó rendszerek nem tudták elérni, hogy azokban a **legkisebb termelők** is részt vegyenek, mivel azzal együtt, hogy a kis méretű vállalkozások gyakran kézműves termékekkel, hagyományos módszerekkel és helyi értékesítéssel foglalkoznak, az európai uniós rendszerek alkalmazása ezen termelők számára terhet jelent, működtetésük költséges ellenőrzéseket követel meg és a termékleírásban foglaltak betartására kötelezi őket. Ezért a kis méretű vállalkozások uniós minőségrendszerekben való részvétele kapcsán felmerülő problémák feltérképezése céljából további tanulmányok és elemzések készülnek majd. Ezen értékelés alapján a Bizottság további intézkedésekre tehet javaslatot.

Noha a 2009-es közlemény keretében már készült hatásvizsgálat a **forgalmazási előírások** kérdésében, a konkrét előírásokra vonatkozó javaslathoz kapcsolódóan – szükség szerint – újabb hatásvizsgálatokra kerül sor azon felhatalmazás keretében, melynek jogi kereteit az 1234/2007/EK rendeletnek a Lisszaboni Szerződés rendelkezéseihez való hozzáigazítása teremtette meg.

A hatásvizsgálatok szövege az alábbi weboldalon olvasható:

http://ec.europa.eu/ agriculture/quality/policy/backdocuments-links/index_en.htm

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

3.1. A javaslat összefoglalása

A mezőgazdasági termékek minőségrendszereiről szóló rendelet három, egymást kiegészítő rendszert (az eredetmegjelölésekre és földrajzi jelzésekre, a hagyományos különleges termékekre, valamint a minőségre utaló választható kifejezésekre vonatkozó rendszereket) egyetlen szabályozási keretbe von össze, amelynek felügyeletét egyetlen minőségpolitikai bizottság látja el. A forgalmi előírásokkal külön rendelet foglakozik.

3.1.1. Eredetmegjelölések és földrajzi jelzések a borok, az ízesített borok és a szeszes italok kivételével

A javaslat értelmében a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek rendszere megmaradna és megerősítésre kerülne, azonban nem vonnák össze a borágazatra, a szeszes italokra vagy az ízesített borra vonatkozó földrajzi jelzések rendszereivel. A borra és a szeszes italokra vonatkozó jogszabályok nemrég végrehajtott reformja tükrében úgy tűnik, hogy célszerű fenntartani a különálló rendszereket. Ez a kérdés egy későbbi időpontban felülvizsgálatra kerülhet. Addig is a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek rendszerének szabályait – ahol ez lehetséges – a borokra vonatkozó szabályokhoz fogjuk közelíteni.

A rendszer megerősítésére és egyszerűsítésére hivatott lépések a következők:

– az elnevezések bejegyzését kérelmező csoportosulások[14] szerepének és felelősségi körének elismerése a nyomon követés, a termékpromóció és a kommunikáció terén,

– a bejegyzett elnevezések számára biztosított oltalom mértékének, illetve a közös uniós jelképeknek a megerősítése és pontosítása,

– a bejegyzési eljárás lerövidítése,

– a tagállamok és a bejegyzés iránti kérelmet benyújtó csoportosulások által a bejegyzett elnevezések EU-szerte való védelmében játszott szerep tisztázása, ésaz oltalom alatt álló eredetmegjelölés és földrajzi jelzés fogalmának a nemzetközi használatoz való közelítése.

A javaslat értelmében az eredetmegjelölések és a földrajzi jelzések bejegyzési eljárása a határidők csökkentése révén gördülékenyebbé válik. Pontosításra kerülnek továbbá egyes jogi kérdések, a terminológia pedig igazodik a borok esetében alkalmazott földrajzi jelzésekre vonatkozó, nemrégiben elfogadott jogszabályokhoz. Annak biztosítása céljából, hogy az egyes termékek teljesítsék a termékleírás követelményeit, valamint a forgalomba kerülő áruk címkézése szabályos legyen, minimális közös szabályok kerülnek bevezetésre a hatósági ellenőrzésekre vonatkozóan. A rendelet jelenlegi hatálya fennmarad (vagyis az emberi fogyasztásra

[14] ugyanazon termékkel foglalkozó termelők vagy feldolgozók bármely társulása, tekintet nélkül annak jogi formájára vagy összetételére.

szánt mezőgazdasági termékekre és egyes további termékekre terjed ki), és kiegészül az étcsokoládéval.

3.1.2. Hagyományos különleges termékek

A javaslat értelmében fennmarad a hagyományos különleges termékek bejegyzésére szolgáló, az Európai Unió egész területére kiterjedő rendszer, azonban megszűnik azon lehetőség, hogy egy elnevezés kizárólagos használatának fenntartása nélkül, csupán azonosítási célból kerüljön bejegyzésre. Az oltalmat nem élvező hagyományos termékek népszerűsítése nemzeti (vagy regionális) szinten valósítható meg a leghatékonyabban, és az uniós fellépés e tekintetben indokolatlan. A hagyományos különleges termékek bejegyzésére szolgáló megújult európai uniós rendszer a korábbinál egyszerűbb (a bejegyzési eljárás a határidők csökkentése révén gördülékenyebbé válik, az eljárások igazodnak az OEM és OFJ rendszerekhez) és számos tekintetben célzottabb: a rendszer hitelességének fokozása érdekében (az eddigi 25 évről) 50 évre nő az az időtartam, amely ahhoz szükséges, hogy egy termék „hagyományosnak" minősülhessen, a rendszer alkalmazási köre a készételekre és a feldolgozott termékekre szűkül, és a rendszer érthetőségének javítása érdekében a fogalommeghatározások és az eljárási követelmények jelentősen egyszerűsödnek.

3.1.3. A minőségre utaló választható kifejezések

A Bizottság azt javasolja, hogy e rendeletbe kerüljenek be a minőségre utaló választható kifejezések is, amelyek a minőségrendszerekhez abban hasonlítanak, hogy alkalmazásuk fakultatív és a termelők számára abban nyújt segítséget, hogy a forgalomba hozott termékeiken feltüntethessék azok értéknövelő tulajdonságait és jellemzőit. A minőségre utaló választható kifejezések tartalmukat tekintve nem módosulnak, csupán igazodnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés jogszabályi kereteihez.

További tanulmányok és elemzések készülnek majd azon problémák értékelése céljából, amelyekkel a hegyvidéki termelők szembesülnek termékeik címkézése kapcsán. Ezen értékelés alapján a Bizottság további intézkedésekre tehet javaslatot.

3.1.4. Forgalmazási előírások

A mezőgazdasági termékekre vonatkozó minőségpolitikáról szóló bizottsági közlemény és az azt követő eszmecserék nyomán egyértelművé vált, hogy a forgalmazási előírások alkalmazása hozzájárulhat a termelés és a forgalmazás gazdasági feltételeinek, valamint a termékek minőségének javulásához. A piacszabályozási intézkedések között ma is létezik az „ép, egészséges és piacképes minőség" minimális követelménye. Amennyiben e minimális követelmény hatálya kiterjedne azon termékekre is, amelyekre nem vonatkoznak konkrét előírások, az segíthet eloszlatni a termékek alapvető minőségi jellemzőivel kapcsolatos fogyasztói aggályokat.

A javaslat figyelembe veszi a jogszabályoknak az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez való hozzáigazításának szükségességét, és ennek megfelelően az előírások kidolgozásának és elfogadásának hatáskörét a jövőben a Bizottságra ruházza.

Az új szabályozási keret jogalapot teremt valamennyi ágazat esetében a termelés helyére utaló címkék kötelező használatához. Ez lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy az átláthatóságra és a tájékoztatásra vonatkozó fogyasztói igények kielégítése céljából – alapos hatásvizsgálatot követően és eseti alapon – felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a gazdálkodás helyére a megfelelő földrajzi szinten utaló címkék kötelező használatára vonatkozóan. Az elsők között a tejágazatot fogják megvizsgálni. A Bizottság ugyanakkor úgy tervezi, hogy azokban az ágazatokban, ahol jelenleg is kötelező a termékek származási helyének feltüntetése, ez a jövőben is így lesz.

3.2. Jogalap (szükség esetén a jogalap megválasztásának indoklása)

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkének (2) bekezdése, továbbá – a II. cím tekintetében – 118. cikkének (1) bekezdése.

3.3. A szubszidiaritás és az arányosság elve

A **szubszidiaritás** vonatkozásában elmondható, hogy *az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések, a hagyományos különleges termékek, valamint a minőségre utaló választható kifejezések rendszere* értéknövelő elnevezéseknek és kifejezéseknek az Európai Unió egész területére kiterjedő oltalmát vagy kizárólagos használatának fenntartását biztosítja. Ez azt jelenti, hogy az előírásokat nem teljesítő termelők az ezen rendszerekhez tartozó jelöléseket nem tüntethetik fel termékeiken. Ha a tagállamok külön-külön gondoskodnának a jelölések és elnevezések oltalmáról, akkor azok az egyes országokban eltérő mértékű oltalomban részesülnének, ez pedig félrevezethetné a fogyasztókat, gátolná az Unión belüli kereskedelmet, és egyenlőtlen versenyfeltételeket teremtene a minőségre utaló elnevezésekkel és jelölésekkel ellátott termékek forgalmazása tekintetében. Ezen jogok európai uniós szintű meghatározása kizárólag uniós szinten valósítható meg hatékonyan és eredményesen. Az OEM és OFJ jelzésű termékek forgalmának 18%-a az előállítási tagállamon kívülre irányul, ahol a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó, az EU egészére kiterjedő oltalom hatálya alá tartoznak. A HKT-rendszerbe tartozó oltalom alatt álló elnevezések esetében a belső piacon való értékesítés az érintett termelők számára komoly jelentőséggel bír. Az Unión belüli kereskedelemben a minőségre utaló választható kifejezések is jelentős szerephez jutnak, ezért a fogalmak és azok jelentése közötti eltérések zavarnák a piac működését.

Az *eredetmegjelölések és földrajzi jelzések*, illetve *a hagyományos különleges termékek* rendszere olyan uniós szimbólumok használatát írja elő, amelyeket azzal a céllal terveztek, hogy az egyes rendszerek lényegét megragadva információkat juttassanak el a fogyasztókhoz. Annak érdekében, hogy a fogyasztók e szimbólumokat az Európai Unióban mindenhol felismerjék, ezáltal pedig elő lehessen segíteni a rendszerek értelmezését és a minőségi termékek határokon átnyúló kereskedelmét, e szimbólumokat uniós szinten kell meghatározni.

Az *eredetmegjelölések és földrajzi jelzések*, illetve *a hagyományos különleges termékek* rendszere keretében a bejegyzésre irányuló kérelmek feldolgozását és vizsgálatát – néhány tényezőtől eltekintve – nem szükséges európai uniós szinten végezni. Uniós szinten kell elvégezni az adott elnevezés európai uniós oltalomra való jogosultságának vizsgálatát, az elnevezés korábbi használóit (különösen a kérelmezés tagállamától eltérő tagállamban) megillető jogok biztosítását, és a kérelmeknek a

nyilvánvaló hibák kiszűrése céljából való vizsgálatát. A kérelmek részletes elemi vizsgálata azonban hatékonyabban és eredményesebben végezhető nemzeti szinten.

Az olyan címkézési rendszerek, amelyek célja, hogy megkülönböztessenek bizonyos jellemzőkkel rendelkező termékeket, azonban nem befolyásolják az egyes elnevezések európai uniós szintű oltalmát vagy levédését, a nemzeti hatóságok által működtethetők a leghatékonyabban. Éppen ezért a *hagyományos különleges termékek* rendszerének javasolt felülvizsgálata értelmében megszűnik azon lehetőség, hogy egy elnevezés kizárólagos használatának fenntartása nélkül kerüljön bejegyzésre.

Az élelmiszerek és takarmányok hatósági ellenőrzéseiről szóló 882/2004/EK rendelettel összhangban az ellenőrzési feladatokat valamennyi rendszer esetében az illetékes nemzeti hatóságok végzik. A tagállamok által végrehajtott ellenőrzési feladatok felügyeletének uniós szinten kell történnie, hiszen – a szóban forgó rendeletben rögzített elvekkel összhangban – így őrizhető meg az élelmiszerjoghoz kapcsolódó rendszerek hitelessége szerte az Unióban.

Az **arányosság** vonatkozásában elmondható, hogy az *eredetmegjelölések és földrajzi jelzések*, illetve *a hagyományos különleges termékek* rendszere szigorú szabályokat tartalmazó termékleírások betartását és a termelés kapcsán hatékony ellenőrzések végrehajtását követeli meg, ami a termelők számára nehézséget jelenthet. Ezek a követelmények azonban a kívánt céllal arányosak és szükségesek ahhoz, hogy a rendszerek hitelessége biztosított legyen, és a fogyasztók számára valódi garanciát nyújthassanak a szabályok betartását illetően. Ilyen garancia hiányában a fogyasztóktól nem várható el, hogy méltányos árat fizessenek a minőségi termékekért. A *minőségre utaló választható kifejezések rendszere* ezzel szemben elsősorban a termelők által tett nyilatkozatokra támaszkodik, amelyeket a tagállamok által végzett – kockázatértékelésen alapuló – szokásos mezőgazdasági ellenőrzések egészítenek ki. Mivel az ilyen rendszerekben való részvétel szabályai kevésbé szigorúak, mint az *eredetmegjelölések és földrajzi jelzések*, illetve *a hagyományos különleges termékek* rendszere esetében, a bennük való részvétel és az elvégzendő ellenőrzések arányosan kevesebb teherrel járnak.

A minőségrendszerek alapvető részét képezik a közös agrárpolitika továbbfejlesztésére irányuló azon stratégiának, amelynek célja az Európai Unió termelőit arra ösztönözni, hogy fejlesszék az értéknövelő jellemzőkkel és sajátosságokkal rendelkező, kiváló minőségű termékek forgalmazásával kapcsolatos szakértelmüket. Ennek fényében alapvető fontosságú, hogy a rendszerekhez minden termelő hozzáférjen. Ezért miközben a termelőknek minden szempontot alaposan mérlegelniük kell, mielőtt úgy döntenek, vállalják a minőségi termékeknek az e rendszerek keretében való forgalmazásával járó terheket, a mezőgazdasági ágazat és a fogyasztók szempontjából csak akkor realizálódnak előnyök, ha a rendszerekhez minden csatlakozni kívánó termelő hozzáférhet. Ezen oknál fogva a célkitűzéssel arányban áll az, hogy a rendszereket minden tagállam a saját területén alkalmazza.

3.4. A jogi aktus típusának megválasztása

A mezőgazdasági termékek minőségrendszereiről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat a jelenlegi 509/2006/EK és 510/2006/EK tanácsi rendelet helyébe lép, és abba beépülnek a minőségre utaló választható kifejezésekre

vonatkozó, jelenleg a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló 1234/2007/EK tanácsi rendeletben[15] és a mézről szóló 2001/110/EK irányelvben[16] szereplő meglévő rendelkezések.

A rendelettel egy időben benyújtásra kerül egy, a forgalmazási előírásokról szóló jogalkotási javaslat, azaz az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek az EUMSz-hez igazított módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Az európai uniós rendszerek egyikének sincsenek a költségvetést érintő vonzatai.

Ugyanakkor megállapítást nyert, hogy a Bizottságnak aktívabb szerepet kell vállalnia a minőségrendszerek és az uniós szimbólumok védelme terén, különösen a harmadik országokban. Ennek eléréséhez kiegészítő költségvetési forrásokra van szükség. Ezek a pénzügyi kimutatásban szerepelnek.

5. OPCIONÁLIS ELEMEK: EGYSZERŰSÍTÉS

A javasolt rendelet – azáltal, hogy a mezőgazdasági termékekre vonatkozó különböző minőségrendszereket és a minőségre utaló választható kifejezéseket egyetlen jogi eszközbe vonja össze – egyszerűsíti a rendszerek igazgatását. A javaslat biztosítja továbbá az egyes eszközök közötti összhangot, és a rendszereket az érdekeltek számára könnyebben értelmezhetővé teszi. Tisztázza és egyszerűsíti a rendszerek alkalmazásának és ellenőrzésének elsődleges felelőseire, azaz a tagállamokra vonatkozó rendelkezéseket.

Az egyszerűsítés elsősorban az alábbi lépéseken keresztül valósul meg:

- ahol csak lehet, összevonásra kerülnek a kérelmezési folyamatra és az ellenőrzésre vonatkozó szabályok, és ily módon fokozódik az egyes rendszerek szabályai közötti összhang, és megszűnnek a jelenleg tapasztalható eltérések,
- az eljárások – ahol csak lehet – lerövidülnek és gördülékenyebbé válnak,
- pontosításra kerültek a szellemi tulajdonjogokkal kapcsolatos szempontok,
- a fogyasztók számára könnyebben értelmezhető, egyszerűbb fogalmak kerülnek bevezetésre, elsősorban a hagyományos különleges termékek rendszerét illetően,
- az összes rendszer felügyeletére egyetlen bizottság (a minőségpolitikai bizottság) kap megbízást. E testület két, jelenleg külön működő – az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések, illetve a hagyományos különleges termékek rendszerével foglalkozó – bizottság munkáját veszi át.

---

15 HL L 299., 2007.11.16., 45. o.
16 HL L 10., 2002.1.12., 47. o.

Ami a forgalmazási előírásokat illeti, az 1234/2007/EK rendelet javasolt módosítása nyomán egyszerűsödnek az eljárások és növekszik az átláthatóság.

2010/0353 (COD)

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a mezőgazdasági termékek minőségrendszereiről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére és 118. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[17],

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére[18],

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) Az Európai Unió mezőgazdasági termelésének minősége és változatossága komoly erősség, amely versenyelőnyt biztosít az Európai Unió termelői számára, és egyúttal fontos részét képezi az Unió eleven kulturális és gasztronómiai örökségének. Mindez annak a szakértelemnek és elkötelezettségnek köszönhető, amellyel az európai uniós mezőgazdasági termelőknek és élelmiszer-előállítóknak sikerült életben tartaniuk a hagyományokat – a legújabb előállítási módszerek és anyagok terén végbemenő fejlődést is szem előtt tartva.

(2) Az Európai Unióban a polgárok és a fogyasztók részéről egyre fokozódó igény mutatkozik a kiváló minőségű és a hagyományos termékek iránt. A polgárok emellett az európai uniós mezőgazdasági termelés változatosságának fennmaradását is rendkívül fontosnak tartják. Mindez növekvő keresletet támaszt bizonyos jól meghatározható tulajdonságokkal rendelkező, és ezen belül is az azonosítható földrajzi eredetű mezőgazdasági termékek, illetve élelmiszerek iránt.

(3) A mezőgazdasági termelők csak akkor tudnak továbbra is változatos és jó minőségű termékeket előállítani, ha erőfeszítéseikért méltányos ellentételezésben részesülnek. Ehhez az szükséges, hogy a termelők a vásárlókat és a fogyasztókat tisztességes versenyfeltételek mellett tudják tájékoztatni termékeik jellemzőiről. Az is fontos továbbá, hogy termékeik egyértelműen megkülönböztethetőek legyenek a piacon.

---

17 HL C ., ., o.
18 HL C ., ., o.

(4) A vidék gazdasága szempontjából jelentős előnyökkel járhat, ha a termelők a sokféle és jó minőségű agrártermék előállítását célzó erőfeszítéseikért a különböző minőségrendszerek révén ellentételezésben részesülnek. Ez különösen igaz a kedvezőtlen helyzetű térségekre, ahol a mezőgazdaság a gazdaság egészén belül jelentős arányt képvisel. Ily módon tehát a minőségrendszerek mind a vidékfejlesztési politikához, mind pedig a Közös Agrárpolitika (KAP) piac- és jövedelemtámogatási politikáihoz hozzájárulhatnak, és kiegészíthetik azokat.

(5) Az „EURÓPA 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája”[19] című bizottsági közleményben rögzített, 2020-ra elérendő szakpolitikai prioritások között szerepel a tudásra és az innovációra épülő versenyképes gazdaság kialakítása, és a magas foglalkoztatás, valamint gazdasági, szociális és területi kohézió jellemezte gazdaság ösztönzése. A mezőgazdasági termékek minőségével kapcsolatos szakpolitikának tehát az a feladata, hogy a termelők számára biztosítsa azokat az eszközöket, amelyek révén sajátos jellemzőkkel rendelkező termékeiket hatékonyabban tudják a többi terméktől megkülönböztetni és népszerűsíteni, továbbá az, hogy megvédje a termelőket a tisztességtelen gyakorlatokkal szemben.

(6) A tervezett kiegészítő intézkedéseknek tiszteletben kell tartaniuk az arányosság és a szubszidiaritás elvét.

(7) A mezőgazdasági termékek minőségével kapcsolatos szakpolitikai intézkedéseket az alábbi rendeletek tartalmazzák:

- az ízesített bor, ízesített boralapú italok és az ízesített boralapú koktélok meghatározására, megnevezésére és kiszerelésére vonatkozó általános szabályok meghatározásáról szóló, 1991. június 10-i 1601/91/EGK tanácsi rendelet[20];

- a mézről szóló, 2001. december 20-i 2001/110/EK tanácsi irányelv[21] és különösen annak 2. cikke;

- az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról szóló, 2006. január 30-i 247/2006/EK tanácsi rendelet[22] és különösen annak IV. címének 14. cikke („Embléma”);

- a hagyományos különleges terméknek minősülő mezőgazdasági termékekről és élelmiszerekről szóló, 2006. március 20-i 509/2006/EK tanácsi rendelet[23];

- a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendelet[24];

---

19 Az „Európa 2020 - Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című bizottsági közlemény, (COM(2010) 2020).
20 HL L 149., 1991.6.14., 1. o.
21 HL L 10., 2002.1.12., 47. o.
22 HL L 42., 2006.2.14., 1. o.
23 HL L 93., 2006.3.31., 1. o.
24 HL L 93., 2006.3.31., 12. o.

– a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”)[25] és különösen annak II. része II. címe I. fejezetének I. szakasza („Forgalmazási szabályok”) és Ia. szakaszának I. alszakasza („Eredetmegjelölés és földrajzi jelzés”);

– az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről és a 2092/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. június 28-i 834/2007/EK tanácsi rendelet[26];

– a szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszereléséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról, valamint az 1576/89/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. január 15-i 110/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[27].

(8) A mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek címkézésének az élelmiszerek címkézésére, kiszerelésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben[28] megállapított általános szabályok hatálya alá kell tartoznia.

(9) A mezőgazdasági termékekre vonatkozó minőségpolitikáról szóló, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett bizottsági közlemény[29] a kiemelt feladatok közé sorolta a mezőgazdasági termékekre vonatkozó minőségpolitika általános összhangjának és következetességének fokozását.

(10) A mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek rendszerében, a hagyományos különleges termékek rendszerében és az önkéntes címkézési szabályokban rögzített célkitűzések és rendelkezések számos közös vonást tartalmaznak.

(11) Az Európai Unió egy ideje a KAP szabályozási környezetének egyszerűsítésére törekszik, és ezt a megközelítést a mezőgazdasági termékek minőségével kapcsolatos szakpolitikához kapcsolódó rendeletekre is ki kell terjeszteni.

(12) A mezőgazdasági termékek minőségével kapcsolatos szakpolitikába illeszkedő rendeletek közül néhányat nemrégiben vizsgáltak felül, és azok még nem kerültek teljes mértékben végrehajtásra. Erre való tekintettel az ilyen intézkedéseket e rendeletbe nem célszerű belefoglalni. Azonban elképzelhető, hogy amint az érintett jogszabályok teljes mértékben végrehajtásra kerülnek, egy későbbi szakaszban azokat is belefoglalják a rendeletbe.

(13) Az előzőekben felvázolt szempontok alapján az alábbi rendelkezéseket célszerű egységes jogi keretbe összevonni:

---

25 HL L 299., 2007.11.16., 45. o.
26 HL L 189., 2007.7.20., 1. o.
27 HL L 39., 2008.2.13., 16. o.
28 HL L 109., 2000.5.6., 29. o.
29 COM(234) 2009 végleges.

– az 510/2006/EK és az 509/2006/EK rendelet új vagy felülvizsgált rendelkezései;

– az 510/2006/EK és az 509/2006/EK rendelet megtartandó rendelkezései;

– az 1234/2007/EK rendelet és a 2001/110/EK rendelet önkéntes címkézési szabályai.

(14) Az egyértelműség és az átláthatóság érdekében tehát az 509/2006/EK és az 510/2006/EK rendeletet hatályon kívül kell helyezni, és ezzel a rendelettel kell őket felváltani.

(15) E rendelet hatályának a Szerződés I. mellékletében felsorolt, emberi fogyasztásra szánt mezőgazdasági termékekre, valamint a szóban forgó melléklet hatályán kívül eső olyan termékekre kell korlátozódnia, amelyek szorosan kapcsolódnak a mezőgazdasági termeléshez vagy a vidéki gazdasághoz.

(16) Az e rendeletben előírt intézkedéseket úgy kell alkalmazni, hogy ne érintse a borra, az ízesített borra, a szeszes italokra, a biogazdálkodásból származó termékekre és a legkülső régiókra vonatkozó hatályos uniós jogszabályokat.

(17) Az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések alkalmazási körének kizárólag azokra a termékekre kell kiterjednie, amelyek esetében a termék vagy élelmiszer jellemzői és annak földrajzi eredete között szerves kapcsolat van. A korábbi rendszerbe a cukrásztermékek közé helytelen módon csupán egyes csokoládétípusok kerültek be, és ezt a hibát orvosolni kell.

(18) Az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések oltalmának kifejezett célja, hogy a termelők és az élelmiszer-előállítók minőségi termékeikért cserébe tisztességes jövedelemhez jussanak, továbbá, hogy a fogyasztók pontos információkat kaphassanak egyes termékek földrajzi származással összefüggő sajátos jellemzőiről, és ezek alapján vásárláskor a megfelelő ismeretek birtokában tudjanak dönteni.

(19) Az uniós oltalmat élvező elnevezésekhez kapcsolódó szellemi tulajdonjogok Unió-szerte való egységes védelme szintén olyan cél, amelyet uniós szinten hatékonyabban lehet elérni.

(20) Az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések oltalmát célzó uniós keret az elnevezések nyilvántartásba vétele révén előnyöket kínál, hiszen egységesebb megközelítést nyújtva egyenlő versenyfeltételeket biztosít az ilyen megjelöléssel ellátott termékek termelői számára, valamint erősíti az e termékek iránti fogyasztói bizalmat. Rendelkezéseket kell hozni az eredetmegjelölések és a földrajzi jelzések uniós szinten való fejlesztésére vonatkozóan.

(21) A mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 1992. július 14-i 2081/92/EGK tanácsi rendelet[30] végrehajtása során szerzett tapasztalatok alapján nyilvánvaló, hogy bizonyos

---

[30] HL L 208., 1992.7.24., 1. o. A rendeletet az 510/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezte és annak helyébe lépett.

kérdések kezelésre szorulnak, és egyes szabályokat pontosabbá és egyszerűbbé, a rendszer eljárásait pedig gördülékenyebbé kell tenni.

(22) A jelenlegi gyakorlat alapján megállapítható, hogy az egyes termékek és földrajzi származásuk közötti kapcsolat jelzésére szolgáló kétféle eszközt, nevezetesen az oltalom alatt álló földrajzi jelzést és az oltalom alatt álló eredetmegjelölést célszerű meghatározni és fenntartani. E két jelzést alapjaiban nem érdemes megváltoztatni, azonban a fogalommeghatározásokat néhány tekintetben módosítani kell annak érdekében, hogy jobban tükrözzék a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodásban rögzített definíciót, továbbá, hogy értelmezésük világosabbá és egyszerűbbé váljon a gazdasági szereplők számára.

(23) Az ilyen földrajzi jelzéssel ellátott mezőgazdasági termékeknek és élelmiszereknek meg kell felelniük a termékleírásokban meghatározott bizonyos feltételeknek.

(24) Annak érdekében, hogy az eredetmegjelölések és a földrajzi jelzések a tagállamokban oltalmat élvezhessenek, azokat kizárólag uniós szinten kell bejegyezni. A tagállamok számára biztosítani kell annak lehetőségét, hogy – az Unión belüli és a nemzetközi kereskedelmet nem sértve – átmeneti jelleggel nemzeti oltalmat nyújtsanak az uniós szintű oltalom iránti kérelem benyújtásának időpontjától kezdődően. A bejegyzésből eredő, e rendelet által biztosított oltalomnak nyitva kell állnia olyan harmadik országbeli földrajzi jelzések előtt is, amelyek teljesítik a vonatkozó előírásokat, és a származási országban oltalom alatt állnak.

(25) Az uniós szintű bejegyzési eljárásnak lehetővé kell tennie, hogy a kérelem benyújtásának tagállamától eltérő tagállamban vagy harmadik országban bármely jogos érdekkel rendelkező természetes vagy jogi személy érvényesíthesse jogait kifogás benyújtása révén.

(26) Az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzésnek a kereskedelem szereplői és a fogyasztók számára is információkkal kell szolgálnia.

(27) Az Unió kereskedelmi partnereivel többek között az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések kapcsán is törekszik nemzetközi megállapodások megkötésére. Annak érdekében, hogy a fogyasztók több információhoz jussanak az ily módon oltalmat élvező elnevezésekről, továbbá hogy ellenőrizni lehessen azok használatát, az elnevezéseket be lehet jegyezni az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és az oltalom alatt álló földrajzi jelzések nyilvántartásába. Az elnevezéseket oltalom alatt álló földrajzi jelzésként kell nyilvántartásba venni, kivéve, ha az említett megállapodások kifejezetten nem rögzítik, hogy oltalom alatt álló eredetmegjelölésről van szó.

(28) Az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és az oltalom alatt álló földrajzi jelzések esetében – tekintettel ezek sajátos jellegére – kifejezetten a címkézésre vonatkozó rendelkezéseket is el kell fogadni, amelyek a termelők számára előírják a megfelelő uniós szimbólumoknak vagy megjelöléseknek a termékek csomagolásán való feltüntetését. Az ilyen szimbólumok vagy megjelölések használatát az uniós elnevezések esetében célszerű kötelezővé tenni, egyrészről azért, hogy a fogyasztók így jobban megismerjék ezt a termékcsoportot és a hozzá kapcsolódó garanciákat, másrészről azért, hogy e termékek a piacon könnyebben azonosíthatóak, ezáltal pedig könnyebben ellenőrizhetőek legyenek. A Kereskedelmi Világszervezet által előírt

követelményekre tekintettel a harmadik országok eredetmegjelölései és földrajzi jelzései esetében az ilyen szimbólumok vagy megjelölések használatának önkéntesnek kell lennie.

(29) Az elnevezések tisztességes használatának garantálása és a fogyasztók félrevezetésére alkalmas gyakorlatok megelőzése érdekében a nyilvántartásban szereplő elnevezések számára oltalmat kell biztosítani. Pontosítani kell továbbá a földrajzi jelzések és eredetmegjelölések védelmének biztosításában részt vevők, nevezetesen a termelői csoportok és az illetékes tagállami hatóságok szerepét.

(30) Indokolt olyan – a jelenlegiekhez képest egyszerűbb és világosabb – egyedi eltéréseket megállapítani, amelyek korlátozott időtartamra lehetővé teszik egy bejegyzett elnevezés és más elnevezések együttes használatát. Az azon hosszú távú cél kapcsán felmerülő átmeneti nehézségek leküzdése érdekében, mely szerint valamennyi termelőnek teljesítenie kell a termékleírásban foglaltakat, egyes konkrét esetekben egyedi eltérés akár tízéves időszakra is biztosítható.

(31) Pontosítani kell az e rendeletnek megfelelően biztosított oltalom körét, különös tekintettel a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[31] értelmében bejegyzendő olyan új védjegyek korlátozása kapcsán, amelyek oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel ütköznek, ahogyan ez a védjegyek uniós szinten történő bejegyzése esetében már ma is így van. Hasonlóképpen tisztázni kell a korábban keletkezett szellemi tulajdonjogok birtokosait az oltalom alatt álló eredetmegjelölésként vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzésként bejegyzett védjegyek és homonim nevek tekintetében megillető jogokat.

(32) Az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések számára biztosított oltalmat – a magas szintű védelem garantálása és az oltalomnak a borágazatban érvényesülő oltalomhoz való igazítása érdekében – ki kell terjeszteni a bejegyzett elnevezés termékek és szolgáltatások esetében való visszaélésszerű használatára, utánzására és idézésére is.

(33) Azok az elnevezések, amelyek e rendelet hatályba lépése napján szerepelnek az 510/2006/EK rendelet alapján bejegyzett elnevezések között, e rendelet szerint továbbra is oltalmat élveznek, és automatikusan felvételt nyernek a nyilvántartásba.

(34) A hagyományos különleges termékek rendszerének kifejezett célja a hagyományos termékek előállítói számára segítséget nyújtani abban, hogy a fogyasztókkal megismertessék termékeik értéknövelő tulajdonságait. A hagyományos különleges termékek jelenlegi rendszerében rejlő lehetőségeket azonban nem sikerült kiaknázni, hiszen csupán néhány ilyen elnevezés került bejegyzésre. A jelenlegi rendelkezéseket tehát célszerű javítani, pontosítani és célzottabbá tenni annak érdekében, hogy a rendszer érthetőbbé, működőképesebbé és vonzóbbá váljon a potenciális kérelmezők szemében.

(35) A korábbi rendszer lehetőséget biztosított arra, hogy egy elnevezést kizárólagos használatának fenntartása nélkül, csupán azonosítási célból jegyeztessenek be. Mivel az érdekeltek nem látták át teljesen e lehetőség előnyeit, továbbá tekintettel arra, hogy a hagyományos termékek azonosítása – a szubszidiaritás elvével összhangban –

[31] HL L 299., 2008.11.8., 25. o.

tagállami vagy regionális szinten jobban megvalósítható, e lehetőséget meg kell szüntetni. Az eddigi tapasztalatok fényében célszerű, hogy a rendszer keretében csak olyan fenntartott elnevezést lehessen bejegyezni, amelynek oltalma az Unió teljes területére kiterjed.

(36) Annak érdekében, hogy a rendszer keretében csak valóban hagyományos termékek kerüljenek bejegyzésre, felül kell vizsgálni az elnevezések bejegyzésének további kritériumait és feltételeit: ezen belül különösen fontos a „hagyományos" kifejezés definíciójának módosítása oly módon, hogy az olyan terméket jelentsen, amelynek előállítása különösen hosszú időre tekint vissza. Az uniós kulináris örökség védelmének fokozása érdekében a hagyományos különleges termékek rendszerének alkalmazási körét a korábbinál egyértelműbben a készételekre és a feldolgozott termékekre kell szűkíteni.

(37) Annak érdekében, hogy a hagyományos különleges termékként bejegyzett termékek megfeleljenek az előírt követelményeknek, és minőségük állandó legyen, a termelői csoportosulásoknak saját maguknak kell rögzíteniük a termék jellemzőit egy termékleírásban. Célszerű, hogy az elnevezések hagyományos különleges termékként való bejegyzésének lehetősége harmadik országok termelői számára is nyitva álljon.

(38) Ahhoz, hogy elnevezésük számára oltalmat lehessen biztosítani, a hagyományos különleges termékeket uniós szinten kell bejegyezni. A nyilvántartásba történő bejegyzésnek a gazdasági szereplők és a fogyasztók számára egyaránt tájékoztatásul kell szolgálnia.

(39) Az egyenlőtlen versenyfeltételek kialakulásának elkerülése érdekében minden termelő, így a harmadik országok termelői számára is lehetővé kell tenni, hogy a bejegyzett terméknevet adott esetben a „hagyományos különleges termékekhez" társított uniós szimbólummal együtt használhassa, feltéve hogy az adott termék megfelel a vonatkozó termékleírás követelményeinek, és a termelő ellenőrzési rendszer hatálya alá tartozik.

(40) A bejegyzett elnevezések használatával kapcsolatos visszaélések és a fogyasztók félrevezetésére alkalmas módszerek megelőzése érdekében az elnevezések használatát kizárólagossá kell tenni.

(41) Azon elnevezések vonatkozásában, amelyek már szerepelnek az 509/2006/EK rendelet alapján bejegyzett elnevezések között, de amelyekre e rendelet hatálya hatálybalépésekor nem terjedne ki, a szóban forgó rendeletben megállapított feltételeket egy átmeneti időszak alatt továbbra is alkalmazni kell.

(42) Átmeneti intézkedéseket kell továbbá elfogadni az olyan bejegyzési kérelmekre, amelyek e rendelet hatálybalépését megelőzően érkeztek be a Bizottsághoz.

(43) Egyértelmű különbséget kell tenni a közös piacszervezésre vonatkozó szabályozásban rögzített kötelező forgalmazási előírások és a minőségrendszerekbe beépítendő, a minőségre utaló választható fenntartott kifejezések forgalmazási előírásai között. A minőségre utaló választható kifejezések célja továbbra is az, hogy elősegítsék a forgalmazási előírások célkitűzéseinek megvalósítását, így tehát alkalmazási körüknek a Szerződés I. mellékletében felsorolt mezőgazdasági termékekre kell korlátozódnia.

(44) E rendelet céljaival összhangban és az egyértelműség érdekében e rendeletnek rendelkeznie kell a minőségre utaló, jelenleg használt választható kifejezésekről is.

(45) Annak érdekében, hogy a termékek egyes jellemzőit és sajátosságait leíró, a minőségre utaló választható kifejezések kidolgozása összehangoltan történjen, a Bizottságot hatáskörrel kell felruházni arra, hogy – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján – további kifejezések kizárólagos használatának fenntartásáról rendelkezzen, módosítsa a minőségre vonatkozó választható kifejezések egyikével ellátható termékek körét vagy a kifejezés használatának feltételeit, illetve törölje a kifejezést.

(46) A földrajzi árujelzők és a hagyományos különleges termékek hozzáadott értéke a fogyasztói bizalmon alapul, és csak akkor hiteles, ha hatékony ellenőrzésekre támaszkodhat. A szóban forgó minőségrendszerek működésének – a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben[32] rögzített elvekkel összhangban – hivatalos ellenőrzésekből álló felülvizsgálati rendszerek, így a termelés, a feldolgozás és a forgalmazás összes szakaszára vonatkozó ellenőrzések hatálya alá kell tartozniuk. Annak érdekében, hogy a 882/2004/EK rendelet rendelkezéseit a tagállamok eredményesebben alkalmazhassák a földrajzi jelzésekkel és a hagyományos különleges termékekkel kapcsolatos ellenőrzésekre, e rendelet utalásokat tartalmaz a 882/2004/EK rendelet e szempontból legfontosabb cikkeire.

(47) Annak érdekében, hogy a földrajzi jelzéssel ellátott termékek és a hagyományos különleges termékek különleges tulajdonságait a fogyasztók számára garantálni lehessen, a gazdasági szereplőket a termékleírásnak való megfelelést ellenőrző rendszer keretében ellenőrizni kell.

(48) Az illetékes hatóságoknak – pártatlanságuk és eredményességük biztosítása érdekében – egy sor működési kritériumot kell teljesíteniük. Rendelkezni kell arról, hogy az illetékes hatóságok egyes konkrét ellenőrzési feladatok ellátásával kapcsolatos hatásköreiket az ellenőrző szervekre ruházhatják át.

(49) Az ellenőrző szervek működésére és akkreditációjára az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) által kidolgozott európai szabványokat (EN szabványok), és a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet (ISO) által kidolgozott nemzetközi szabványokat kell alkalmazni. E szervek akkreditációját a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és a piacfelügyelet előírásainak megállapításáról szóló, 2008. július 9-i 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel[33] összhangban kell végezni.

(50) A földrajzi jelzésekkel és a hagyományos különleges termékekkel kapcsolatos ellenőrzésekre vonatkozó információkat fel kell tüntetni a tagállamok által a 882/2004/EK rendeletnek megfelelően elkészítendő többéves nemzeti ellenőrzési tervekben és éves jelentésben.

(51) A tagállamokat fel kell hatalmazni a felmerülő költségek fedezésére szolgáló díj kiszabására.

(52) A köznevesült elnevezések használatára vonatkozó hatályos szabályokat pontosítani kell annak érdekében, hogy az olyan köznevesült elnevezések, amelyek hasonlítanak

---

[32] HL L 191., 2004.5.28., 1. o.
[33] HL L 218., 2008.8.13., 30. o.

egy bejegyzett vagy oltalom alatt álló elnevezésre, illetve annak részét képezik, fenntarthassák köznévi státuszukat.

(53) Egy védjegy, illetve egy földrajzi jelzés vagy eredetmegjelölés szenioritásának megállapításához a védjegy uniós vagy tagállami bejegyzése iránti kérelem benyújtásának, illetve az eredetmegjelölés vagy földrajzi jelzés oltalmára irányuló kérelem Bizottsághoz való benyújtásának időpontját kell figyelembe venni.

(54) A továbbiakban is szükség van olyan rendelkezésekre, amelyek lehetővé teszik korábbi védjegyekkel ütköző eredetmegjelölések vagy földrajzi jelzések bejegyzésének megtagadását vagy ilyen elnevezések párhuzamos használatát.

(55) Indokolt, hogy azon kritériumok, amelyek alapján további védjegyek bejegyzése megtagadható, illetve a már bejegyzett védjegyek – korábban bejegyzett eredetmegjelöléssel vagy földrajzi jelzéssel való ütközés miatt – érvénytelennek nyilváníthatók, összhangban legyenek az eredetmegjelölés vagy földrajzi jelzés által biztosított oltalom körével.

(56) Indokolt, hogy a szellemi tulajdonjogokat létrehozó rendszerek, és különösen az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések minőségrendszereinek és a védjegyjognak a rendelkezései elsőbbséget élvezzenek a hagyományos különleges termékek és a minőségre utaló választható kifejezések rendszerei keretében bejegyzett elnevezésekkel és meghatározott árujelzőkkel, illetve szimbólumokkal szemben.

(57) A csoportosulások szerepét indokolt tisztázni és elismerni. A csoportosulások alapvető szerepet játszanak az oltalom alatt álló eredetmegjelölések, az oltalom alatt álló földrajzi jelzések és a hagyományos különleges termékek bejegyzésére irányuló kérelmezési folyamatban, és ezen belül a termékleírás módosítására és az elnevezések törlésére irányuló kérelmek esetében. A csoportok továbbá felvállalhatnak a bejegyzett elnevezések tényleges védelmének felügyeletével, a termékleírásban szereplő feltételek teljesítésével, a bejegyzett elnevezésekkel kapcsolatos tájékoztatási és promóciós tevékenységekkel összefüggő tevékenységeket, illetve általánosságban véve bármilyen egyéb tevékenységet, amelynek célja a bejegyzett elnevezések értékének és a minőségrendszerek eredményességének növelése. E tevékenységek azonban nem könnyíthetik meg, és nem segíthetik elő a Szerződés 101. vagy 102. cikkével összeegyeztethetetlen versenyellenes magatartás térnyerését.

(58) Annak érdekében, hogy a bejegyzett eredetmegjelölések, oltalom alatt álló földrajzi jelzések és hagyományos különleges termékek megfeleljenek az e rendeletben meghatározott feltételeknek, célszerű, hogy az érintett tagállam nemzeti hatóságai megvizsgálják a kérelmeket a kifogással kapcsolatos nemzeti eljárást is magában foglaló minimális közös rendelkezések betartásával. Ezt követően a Bizottságnak is meg kell vizsgálnia a kérelmeket, hogy meggyőződjön arról, hogy nem tartalmaznak nyilvánvaló hibákat, és biztosítsa, hogy mind az uniós jog, mind a kérelmet benyújtó tagállamon kívüli harmadik országok érdekei kellő mértékben figyelembevételre kerüljenek.

(59) Eredetmegjelöléssel, földrajzi jelzéssel vagy hagyományos különleges termék jelzéssel harmadik országokból származó termékek is elláthatók, feltéve, hogy azok teljesítik az e rendeletben előírt feltételeket.

(60) A különböző minőségrendszerekben részt vevő termékek megkülönböztetésére szolgáló szimbólumokat, megjelöléseket és rövidítéseket, továbbá a hozzájuk kapcsolódóan az Uniót megillető jogokat mind az Unióban, mind a harmadik országokban védeni kell annak biztosítása érdekében, hogy a szóban forgó szimbólumok, megjelölések és rövidítések kizárólag az eredeti termékeken kerüljenek feltüntetésre, és a fogyasztókat semmi ne vezethesse félre a termék minőségét illetően. Továbbá az oltalom hatékonyságának biztosítása érdekében a Bizottságnak az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendelet[34] keretén belül, központosított módon, és a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2005. június 21-i 1290/2005/EK tanácsi rendelet[35] 5. cikkével összhangban elegendő költségvetési forrással kell rendelkeznie.

(61) Az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel, az oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel vagy a hagyományos különleges termék jelzéssel ellátott termékek bejegyzési eljárása, és ezen belül a vizsgálatra és a kifogásolásra rendelkezésre álló időszak rövidítésre és javításra szorul, különösen a döntéshozatal tekintetében. A bejegyzéssel kapcsolatos döntés meghozatalának a Bizottság hatáskörébe kell tartoznia, és a folyamatot – bizonyos feltételek mellett – a tagállamoknak segíteniük kell. Eljárásokat kell kidolgozni a termékleírás bejegyzést követő módosításának engedélyezésére, és a bejegyzett elnevezések törlésére, különösen, ha az érintett termék többé már nem felel meg a termékleírásnak, vagy ha az elnevezés már nem használatos a piacon.

(62) A Bizottságnak indokolt hatáskörrel rendelkeznie ahhoz, hogy e rendelet egyes nem alapvető rendelkezéseinek a kiegészítése vagy módosítása céljából a Szerződés 290. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el. Célszerű meghatározni, hogy mely rendelkezésekre vonatkozóan gyakorolható az említett hatáskör, valamint melyek a felhatalmazás gyakorlásának feltételei.

(63) E rendeletnek az összes tagállamban történő egységes végrehajtása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a Szerződés 291. cikkével összhangban végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el. Kifejezetten eltérő rendelkezések hiányában helyénvaló, hogy a Bizottság az említett végrehajtási aktusokat a … szóló, […]-i XX/XXXX/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[36] rendelkezéseivel összhangban fogadja el,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

---

34 HL L 277., 2005.10.21., 1.o.

35 HL L 209., 2005.8.11., 1. o.

36

I. cím

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

(1) E rendelet célja a mezőgazdasági termékek előállítói számára segítséget nyújtani abban, hogy a vásárlókat és a fogyasztókat tájékoztassák termékeik jellemzőiről és termelési sajátosságairól, biztosítva, hogy:

– az értéknövelő jellemzőkkel és sajátosságokkal rendelkező mezőgazdasági termékek termelői és előállítói számára tisztességes versenyfeltételek mellett tevékenykedhessenek,

– a fogyasztók a szóban forgó termékekkel kapcsolatban megbízható információkhoz jussanak,

– a szellemi tulajdonjogok betartásra kerüljenek, és

– a belső piac egységessége ne sérüljön.

A rendeletben foglalt intézkedések célja ösztönözni a kiváló minőségű mezőgazdasági termékek előállításával és feldolgozásával kapcsolatos tevékenységeket és gazdálkodási rendszereket, és ezáltal hozzájárulni a vidékfejlesztési politika célkitűzéseinek megvalósításához.

(2) E rendelet különböző „minőségrendszereket” hoz létre, amelyek alapul szolgálnak az olyan mezőgazdasági termékek jelölésére szolgáló elnevezések és jelölések megkülönböztetéséhez és – adott esetben – oltalmához, amelyek:

a) értéknövelő jellemzőkkel rendelkeznek, vagy

b) az előállításuk során alkalmazott termelési vagy feldolgozási módszereknek, illetve előállítási vagy forgalmazási helyüknek köszönhető értéknövelő sajátosságokkal rendelkeznek.

2. cikk

Hatály

(1) E rendelet hatálya a Szerződés I. mellékletében felsorolt, emberi fogyasztásra szánt mezőgazdasági termékekre, valamint az e rendelet I. mellékletében felsorolt egyéb termékekre terjed ki, az említett mellékletekben rögzített mértékig.

Az e rendelet III. címében meghatározott minőségrendszer azonban a feldolgozatlan mezőgazdasági termékekre nem alkalmazandó.

Az e rendelet hatálya alá tartozó termékek és a mezőgazdasági termékek, illetve a vidéki gazdaság közötti szoros kapcsolat biztosítása céljából a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján módosíthatja a rendelet I. mellékletét.

(2) E rendelet nem vonatkozik a szőlőből készült termékekre – kivéve a borecetet –, továbbá a szeszes italokra és az ízesített borra.

(3) E rendelet az egyes termékek forgalomba hozatalára, és különösen a közös piacszervezésre, illetve az élelmiszerek címkézésére vonatkozó egyéb konkrét uniós rendelkezések sérelme nélkül alkalmazandó.

(4) A 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[37] az e rendelet által létrehozott minőségrendszerekre nem alkalmazandó.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „minőségrendszerek”: a II., a III. és a IV. címben létrehozott rendszerek,

2. „csoportosulás”: főként ugyanazon mezőgazdasági termékkel vagy élelmiszerrel foglalkozó termelők vagy feldolgozók társulása, jogi formától függetlenül,

3. „hagyományos”: a hazai piacon a nemzedékek közötti átadást lehetővé tévő időtartam óta bizonyítottan jelen lévő termék; ez az időtartam az általában két nemzedéknyi időtartamnak megfelelő idő, azaz legalább 50 év,

4. „címkézés” alatt ugyanaz értendő, mint a 2000/13/EK irányelv 1. cikke (2) bekezdésének a) pontjában,

5. „egyediség” alatt egy termék kapcsán azon jellemzők és előállítási sajátosságok értendők, amelyek az adott terméket egyértelműen megkülönböztetik az ugyanazon kategóriába tartozó többi hasonló terméktől,

6. „köznevesült kifejezés” az olyan terméknév, amely – bár arra a helyre, régióra vagy országra utal, ahol a terméket eredetileg előállították vagy forgalomba hozták – az Unióban egy termék általánosan elterjedt elnevezésévé vált.

[37] HL L 204., 1998.7.21., 37. o.

II. cím

OLTALOM ALATT ÁLLÓ EREDETMEGJELÖLÉSEK ÉS OLTALOM ALATT ÁLLÓ FÖLDRAJZI JELZÉSEK

4. cikk

Célkitűzés

Létrehozásra kerül az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és oltalom alatt álló földrajzi jelzések rendszere azzal a céllal, hogy a földrajzi területhez szorosan kapcsolódó termékek előállítóit az alábbiak révén támogassa:

a) a termelők számára minőségi termékeikért cserébe méltányos jövedelem biztosítása,

b) a szellemi tulajdonjogot képező elnevezéseknek az Európai Unió egész területén való egységes oltalma,

c) a fogyasztók pontos tájékoztatása az egyes termékek értéknövelő tulajdonságairól.

5. cikk

Az eredetmegjelölés és a földrajzi jelzés fogalmának meghatározása

(1) E cím alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

a) az „eredetmegjelölés” olyan terméket jelöl:

i. amely egy meghatározott helyről, régióból vagy – kivételes esetekben – országból származik,

ii. amelynek tulajdonságai vagy jellemzői alapvetően vagy kizárólag egy adott földrajzi környezetnek és az ahhoz kapcsolódó természeti és emberi tényezőknek köszönhetők, és

iii. amely előállításának valamennyi szakasza ugyanazon meghatározott földrajzi területen történik;

b) a „földrajzi jelzés” olyan terméket jelöl:

i. amely egy meghatározott helyről, régióból vagy országból származik,

ii. amelynek valamely tulajdonsága, hírneve vagy más jellemzője lényegében földrajzi eredetének tulajdonítható,

iii. amely előállításának legalább egy szakasza a meghatározott földrajzi területen történik.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában foglaltak ellenére egyes elnevezéseket akkor is eredetmegjelölésnek kell tekinteni, ha az adott termék alapanyagai a meghatározott földrajzi területnél nagyobb vagy attól eltérő földrajzi területről származnak, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) az alapanyag előállítására szolgáló terület jól körülhatárolt,

b) az alapanyagok termelésére speciális feltételek vonatkoznak, és

c) ellenőrzési intézkedések biztosítják a b) pontban említett feltételek betartását.

A szóban forgó eredetmegjelöléseket a származási országban 2004. május 1-je előtt el kellett ismerni eredetmegjelölésként.

(3) Az egyes ágazatok és területek sajátosságainak figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján korlátozásokat és mentességeket fogadhat el a meghatározott földrajzi területen elvégzendő előállítási szakaszok, illetve az alapanyagok származása tekintetében.

6. cikk

Köznévi jelleg, összeütközések növényfajták és állatfajták neveivel, azonos alakú szavakkal és védjegyekkel

(1) Köznevesült elnevezéseket nem lehet oltalom alatt álló eredetmegjelölésként vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzésként bejegyezni.

(2) Eredetmegjelölésként vagy földrajzi jelzésként nem jegyezhető be olyan elnevezés, amely valamely növény- vagy állatfajta nevével ütközik, és ezáltal alkalmas arra, hogy a termék tényleges származása tekintetében megtévessze a fogyasztókat.

(3) A 11. cikk értelmében létrehozott nyilvántartásba már bejegyzett elnevezéssel részben vagy teljesen azonos alakú elnevezések bejegyezésére lehetőség van, feltéve, hogy a később bejegyzett azonos alakú elnevezés a használati feltételek és a megjelenítés tekintetében a gyakorlatban megfelelően elkülönül a már bejegyzettől, hiszen csak így kerülhető el a fogyasztók megtévesztése.

(4) Olyan eredetmegjelölés vagy földrajzi jelzés nem jegyezhető be, amely – figyelembe véve valamely védjegy jó hírnevét és elismertségét, valamint használatának időtartamát – a termék mibenlétét illetően alkalmas a fogyasztók megtévesztésére.

7. cikk

Termékleírás

(1) Egy mezőgazdasági termék akkor lehet jogosult oltalom alatt álló eredetmegjelölés (OEM) vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzés (OFJ) használatára, ha megfelel a vonatkozó termékleírásban foglaltaknak. A termékleírásnak legalább a következőket kell tartalmaznia:

a) az eredetmegjelölésként vagy földrajzi jelzésként oltalomban részesítendő elnevezés;

b) a termék leírása, beleértve – adott esetben – a nyersanyagokat, valamint a termék főbb fizikai, kémiai, mikrobiológiai és érzékszervi jellemzőit;

c) a földrajzi terület meghatározása és – adott esetben – az 5. cikk (2) bekezdésében szereplő követelmények teljesülését igazoló adatok;

d) annak igazolása, hogy a termék az 5. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontja szerinti meghatározott földrajzi területről származik;

e) a termék előállítási módjának, valamint az autentikus és változatlan helyi előállítási módszereknek a bemutatása, valamint – adott esetben – a csomagolásra vonatkozó adatok feltüntetése, amennyiben a kérelmező csoportosulás úgy dönt, és ezt indokokkal is alátámasztja, hogy a minőség megőrzése, a származás garantálása vagy az ellenőrzés biztosítása érdekében a csomagolásnak is a meghatározott földrajzi területen kell történnie;

f) az alábbiakat igazoló adatok:

i. a termék minősége vagy jellemzői és a földrajzi környezet közötti, az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti kapcsolat, vagy – az adott esettől függően –,

ii. a mezőgazdasági termék vagy élelmiszer valamely tulajdonsága, hírneve vagy más jellemzője és földrajzi eredete közötti, az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti kapcsolat;

g) a termékleírásban szereplő előírásoknak a 34. cikk szerinti betartását ellenőrző hatóságok vagy szervek neve, címe és konkrét feladatai;

h) az érintett termékre vonatkozó bármilyen egyedi címkézési előírás.

(3) Annak érdekében, hogy a termékleírás releváns és tömör tájékoztatást nyújtson, a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján további szabályokat állapíthat meg a termékleírás tartalmára vonatkozóan.

8. cikk

A bejegyzés iránti kérelem tartalma

(1) Az eredetmegjelölések vagy földrajzi jelzések bejegyzése iránti, a 46. cikk (2) bekezdése vagy a 46. cikk (5) bekezdése szerinti kérelmeknek legalább a következőket kell tartalmazniuk:

a) a kérelmező csoportosulás neve és címe;

b) a 7. cikk szerinti termékleírás;

c) a következőket tartalmazó egységes dokumentum:

i. a termékleírás főbb pontjai: a termék neve, leírása, beleértve adott esetben a csomagolására és a címkézésére vonatkozó külön előírásokat, és a földrajzi terület tömör meghatározása,

ii. a termék és földrajzi környezete vagy földrajzi származása közötti, az 5. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontja szerinti kapcsolat, és ezen belül – adott esetben – a termékleírás vagy az előállítási mód e kapcsolatot alátámasztó elemeinek bemutatása.

A 46. cikk (5) bekezdése szerinti kérelmeknek továbbá bizonyítékot kell tartalmazniuk arra vonatkozóan, hogy a szóban forgó elnevezés a származási országban oltalom alatt áll.

(2) A 46. cikk (4) bekezdésében említett kérelmezési dokumentációnak a következőket kell tartalmaznia:

a) a kérelmező csoportosulás neve és címe;

b) az (1) bekezdés c) pontjában említett egységes dokumentum;

c) a tagállam arra vonatkozó nyilatkozata, hogy megítélése szerint a kérelmező csoportosulás által benyújtott kérelem kedvező határozat alapjául szolgálhat, és megfelel az e rendeletben és az e rendelet értelmében elfogadott rendelkezésekben szereplő feltételeknek;

d) a termékleírás közzétételére való hivatkozás.

A tagállam gondoskodik a 46. cikk (4) bekezdése szerint általa hozott kedvező határozat alapjául szolgáló termékleírás-változat közzétételéről, és elektronikus hozzáférést biztosít a termékleíráshoz.

9. cikk

Átmeneti nemzeti oltalom

A kérelmek Bizottsághoz történő benyújtásának napjától kezdődő hatállyal a tagállamok – kizárólag átmeneti jelleggel – az elnevezések számára nemzeti oltalmat biztosíthatnak e rendelet alapján.

Ez a nemzeti oltalom az e rendelet szerinti bejegyzésről szóló határozat meghozatalának vagy a kérelem visszavonásának időpontjában szűnik meg.

A nemzeti oltalom következményei – amennyiben az elnevezést e rendelet alapján nem jegyzik be – kizárólag az érintett tagállam felelősségi körébe tartoznak.

A tagállamok által az első bekezdés szerint meghozott intézkedések csak nemzeti szinten járnak joghatással, és nem érintik az Unión belüli és a nemzetközi kereskedelmet.

10. cikk

A kifogásolás indokai

(1) A 48. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett, kifogást tartalmazó nyilatkozatok csak akkor fogadhatók el, ha azok az előírt határidőn belül érkeztek be a Bizottsághoz, és:

a) bizonyítják a 5. cikkben említett feltételek teljesítésének elmulasztását;

b) bizonyítják, hogy a javasolt elnevezés bejegyzése ellentétes volna a 6. cikk (2) vagy (3) bekezdésével;

c) bizonyítják, hogy a javasolt elnevezés bejegyzése veszélyeztetné egy vele részben vagy teljesen azonos elnevezés vagy védjegy létét, vagy az olyan termékek létét, amelyek a 47. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti közzététel időpontját megelőzően már legalább öt éven keresztül jogszerűen forgalomban voltak; vagy

d) olyan részletekkel szolgálnak, amelyek arra engednek következtetni, hogy a bejegyzési kérelem tárgyát képező elnevezés köznevesült.

(2) A kifogásolás indokait az Európai Unió területére vonatkozóan kell megvizsgálni.

11. cikk

Az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és az oltalom alatt álló földrajzi jelzések nyilvántartása

1. A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján, az 54. cikkben említett bizottság közreműködése nélkül létrehozza és naprakészen tartja az e rendszer keretében elismert, oltalom alatt álló eredetmegjelölések és oltalom alatt álló földrajzi jelzések nyilvántartását, és azt nyilvánosan is hozzáférhetővé teszi.

2. A nyilvántartásba bejegyezhetők harmadik országokból származó termékeket jelölő olyan eredetmegjelölések és földrajzi jelzések is, amelyek az Uniót is részes feleik között tudó nemzetközi megállapodások alapján az Unióban oltalmat élveznek. Az ilyen elnevezéseket oltalom alatt álló földrajzi jelzésként kell nyilvántartásba venni, kivéve, ha az érintett megállapodás kifejezetten nem rögzíti, hogy az e rendelet szerinti oltalom alatt álló eredetmegjelölésről van szó.

3. A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján, az 54. cikkben említett bizottság közreműködése nélkül határozza meg a nyilvántartás formai és tartalmi jellemzőit.

12. cikk

Elnevezések, szimbólumok és jelzések

(1) Az oltalom alatt álló eredetmegjelöléseket és az oltalom alatt álló földrajzi jelzéseket minden olyan gazdasági szereplő használhatja, amely az adott termékleírásnak megfelelő terméket hoz forgalomba.

(2) Meg kell határozni az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és az oltalom alatt álló földrajzi jelzések népszerűsítésére szolgáló uniós szimbólumokat.

(3) Az Unióból származó, e rendeletnek megfelelően bejegyzett, oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel forgalomba hozott termékek címkéjén fel kell tüntetni az „oltalom alatt álló eredetmegjelölés” vagy az „oltalom alatt álló földrajzi jelzés” megjelölést vagy az ezekhez kapcsolódó uniós szimbólumot. A címkén értelemszerűen az „OEM” vagy az „OFJ” rövidítést is fel lehet tüntetni.

(4) Az e rendelet alapján nyilvántartásba bejegyzett elnevezéssel forgalomba hozott, harmadik országból származó termékek címkéjén a (3) bekezdésben említett megjelölések, illetve az ezekhez kapcsolódó uniós szimbólumok ugyanígy feltüntethetők.

(5) A fogyasztók megfelelő tájékoztatása érdekében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban rögzíti az uniós szimbólumok technikai jellemzőit, valamint az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel forgalomba hozott termékek címkézésére vonatkozó szabályokat, és ezen belül meghatározza a megfelelő nyelvi változatokat.

13. cikk

Oltalom

(1) A bejegyzett elnevezések a következőkkel szemben élveznek oltalmat:

a) a bejegyzett elnevezés bármilyen közvetlen vagy közvetett kereskedelmi célú felhasználása a bejegyzés hatálya alá nem tartozó olyan termékek esetében, amelyek az adott elnevezés alatt bejegyzett termékhez hasonlóak, illetve az elnevezés olyan használata, amely az oltalom alatt álló elnevezés hírnevével való visszaélésnek minősül;

b) az elnevezés bármilyen visszaélésszerű használata, utánzása vagy idézése, még abban az esetben is, ha a termék tényleges származása fel van tüntetve, vagy ha a bejegyzett elnevezés fordítását használják, illetve ha azt a „jellegű”, „típusú”, „módszerrel készített”, „hasonlóan készített”, „utánzat” vagy ezekhez hasonló kifejezések kísérik,

c) a termék származására, eredetére, jellegére vagy alapvető tulajdonságaira vonatkozó bármely egyéb, a belső vagy a külső csomagoláson, az adott termékhez kapcsolódó reklámanyagon vagy dokumentumon elhelyezett hamis

vagy félrevezető jelzés, valamint a termék eredetét illetően hamis benyomást keltő tárolóedénybe történő csomagolás,

d) bármilyen egyéb olyan gyakorlat, amely a termék tényleges származása tekintetében a fogyasztó megtévesztéséhez vezethet.

Amennyiben egy oltalom alatt álló eredetmegjelölés vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzés egy köznevesült terméknevet foglal magában, e köznevesült elnevezés használata nem minősül az első albekezdés a) vagy b) pontjával ellentétesnek.

(2) Az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és az oltalom alatt álló földrajzi jelzések nem válhatnak köznevesült elnevezésekké.

(3) A tagállamok megteszik a szükséges adminisztratív és jogi lépéseket az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és az oltalom alatt álló földrajzi jelzések jogszerűtlen használatának megelőzése és megszüntetése érdekében, különösen, ha ezt a 42. cikk a) pontjának megfelelően egy termelői csoportosulás kérelmezi.

14. cikk

A védjegyek, az eredetmegjelölések és a földrajzi jelzések közötti kapcsolat

(1) Ha egy eredetmegjelölés vagy földrajzi jelzés e rendelet értelmében bejegyzésre került, akkor a Bizottsághoz a bejegyzés időpontját követően érkezett minden olyan védjegybejegyzési kérelmet el kell utasítani, amelynek tárgya olyan védjegy, amelynek használata ellentétes volna a 13. cikkel, és ugyanolyan jellegű termékre vonatkozik, mint a már bejegyzett elnevezés.

Az első albekezdésben foglaltak megsértésével nyilvántartásba vett védjegyeket érvényteleníteni kell.

(2) A 6. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül az olyan védjegyeket, amelyek használata a 13. cikkel ellentétes, és amelyeknek az oltalom alatt álló eredetmegjelölés vagy az oltalom alatt álló földrajzi jelzés nyilvántartásba vételére irányuló kérelemnek a Bizottsághoz való benyújtását megelőzően kérelmezték nyilvántartásba vételét, megtörtént nyilvántartásba vételük, illetve amelyek jóhiszemű használat révén meghonosodtak az Európai Unió területén – amennyiben a vonatkozó jogszabályok biztosítják ezt a lehetőséget –, az oltalom alatt álló eredetmegjelölés vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzés nyilvántartásba vétele ellenére is tovább lehet használni, feltéve hogy a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet[38] vagy a 2008/95/EK irányelv alapján nincs oka a védjegy érvénytelenítésének vagy visszavonásának. Ilyen esetekben az oltalom alatt álló eredetmegjelölés vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzés feltüntetése és a kapcsolódó védjegy használata megengedett.

(3) Az (1) bekezdésben szereplő rendelkezéseket a 2008/95/EK irányelv ellenére is alkalmazni kell.

---

[38] HL L 78., 2009.3.24., 1. o.

15. cikk

Az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és az oltalom alatt álló földrajzi jelzések használatára vonatkozó átmeneti eltérések

(1) A 14. cikk sérelme nélkül a kérelmezőétől eltérő tagállamból vagy harmadik országból származó olyan termékek esetében, amelyek megjelölésében szerepel egy, a 13. cikk (1) bekezdésével ellentétes elnevezés, az adott megjelölés egy legfeljebb ötéves átmeneti időszak alatt továbbra is használható, azonban csak akkor, ha benyújtásra kerül egy, a 48. cikkben említett, kifogást tartalmazó elfogadható nyilatkozat, amely bizonyítja, hogy:

a) az elnevezés bejegyzése veszélyeztetné egy vele részben vagy egészben azonos elnevezés létét; vagy

b) a termék az érintett területen a 47. cikk (2) bekezdésében meghatározott közzétételt megelőzően az adott elnevezéssel legalább öt éven keresztül jogszerűen forgalomban volt.

(2) A 14. cikk sérelme nélkül kellően indokolt esetekben a Bizottság végrehajtási jogi aktusokban határozhat az (1) bekezdésben említett átmeneti időszak 15 évre való hosszabbításáról, amennyiben bizonyítható, hogy a termékleírásnak nem megfelelő megjelölés használata soha sem irányult a bejegyzett elnevezés hírnevének kihasználására, és nem tévesztette, de nem is téveszthette meg a fogyasztókat a termék tényleges származását illetően.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben említett megjelölések használata esetén a címkén egyértelműen és jól láthatóan fel kell tüntetni a termék származási országát.

(4) Az azon hosszú távú cél kapcsán felmerülő átmeneti nehézségek leküzdése érdekében, mely szerint valamennyi termelőnek teljesítenie kell a termékleírásban foglaltakat, a tagállamok egyes konkrét esetekben – a kérelem Bizottsághoz történő benyújtásának napjától kezdődő hatállyal – akár tízéves átmeneti időszakot is biztosíthatnak, feltéve, hogy az érintett termelők a szóban forgó termékeket az érintett elnevezések használatával folyamatosan és jogszerűen forgalmazták a kérelem Bizottsághoz történő benyújtását megelőző legalább öt éven keresztül.

Az első albekezdés értelemszerűen alkalmazandó a harmadik országban található földrajzi területekre utaló oltalom alatt álló eredetmegjelölésekre és oltalom alatt álló földrajzi jelzésekre.

A szóban forgó átmeneti időszakokat jelezni kell a 8. cikk (2) bekezdésében említett kérelmezési dokumentációban.

16. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) Azokat az elnevezéseket, amelyek szerepelnek az 510/2006/EK rendelet 7. cikkének (6) bekezdése szerinti nyilvántartásban, automatikusan fel kell venni az e rendelet 11. cikkében említett nyilvántartásba. Az elnevezésekhez kapcsolódó termékleírásokat a

7. cikkben említett termékleírásként kell kezelni. Az ilyen bejegyzésekhez kapcsolódó átmeneti rendelkezéseket továbbra is alkalmazni kell.

(2) A termelők vagy az egyéb érdekeltek jogainak és jogos érdekeinek védelme céljából a Bizottság felhatalmazáson alapuló aktusok útján további átmeneti rendelkezéseket állapíthat meg.

(3) E rendelet az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések, illetve védjegyek párhuzamos használatára vonatkozó, az 510/2006/EK rendeletnek megfelelően érvényesített jog sérelme nélkül alkalmazandó.

III. cím

HAGYOMÁNYOS KÜLÖNLEGES TERMÉKEK

17. cikk

Célkitűzés

Létrehozásra kerül a hagyományos különleges termékek rendszere azzal a céllal, hogy a hagyományos termékek előállítói számára segítséget nyújtson termékeik forgalmazásában és abban, hogy a fogyasztókkal megismertessék termékeik értéknövelő tulajdonságait.

18. cikk

Kritériumok

(1) Hagyományos különleges termékként való bejegyzésre azok az elnevezések jogosultak, amelyek olyan feldolgozott terméket jelölnek, amely:

a) az adott termékre jellemző hagyományos előállítási módszerrel és hagyományos összetétellel készül; és

b) a hagyományoknak megfelelő alapanyagokból vagy összetevőkből készül.

(2) Csak olyan elnevezés jegyezhető be, amely:

a) egy adott termék leírására hagyományosan használt elnevezés; vagy

b) jelzi a termék hagyományos jellegét.

(3) Nem vehető nyilvántartásba olyan elnevezés, amely egy adott termékcsoportra jellemző általános tulajdonságra, vagy konkrét uniós jogszabályban meghatározott tulajdonságra utal.

(4) A rendszer zökkenőmentes működésének biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján további kritériumokat állapíthat meg a bejegyzésre való jogosultságra vonatkozóan.

19. cikk

Termékleírás

(1) Egy termék akkor szerezhet hagyományos különleges termék minősítést, ha megfelel az alábbiakat tartalmazó termékleírásnak:

a) a bejegyzésre javasolt elnevezés a megfelelő nyelve(ke)n,

b) a termék leírása, beleértve főbb fizikai, kémiai, mikrobiológiai és érzékszervi jellemzőit, alátámasztva a termék egyediségét;

c) a termelők által betartandó előállítási mód leírása, beleértve a felhasznált alapanyagok vagy az összetevők jellegét és tulajdonságait, valamint a termék elkészítésének módját; továbbá

d) a termék hagyományos jellegét alátámasztó főbb tényezők.

(2) Annak érdekében, hogy a termékleírás releváns és tömör tájékoztatást nyújtson, a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján szabályokat állapíthat meg a termékleírás elkészítésére vonatkozóan.

20. cikk

A bejegyzés iránti kérelem tartalma

(1) Egy elnevezés hagyományos különleges termékként való, a 46. cikk (2) bekezdése és a 46. cikk (5) bekezdése szerinti bejegyzésére vonatkozó kérelemnek a következőket kell tartalmaznia:

a) a kérelmező csoportosulás neve és címe;

b) a 19. cikk szerinti termékleírás.

(2) A 46. cikk (4) bekezdésében említett kérelmezési dokumentációnak a következőket kell tartalmaznia:

a) az e cikk (1) bekezdésben említett információk; és

b) a tagállam arra vonatkozó nyilatkozata, hogy megítélése szerint a csoportosulás által benyújtott kérelem kedvező határozat alapjául szolgálhat, és megfelel az e rendeletben és az e rendelet értelmében elfogadott rendelkezésekben szereplő feltételeknek.

21. cikk

A kifogásolás indokai

(1) A 48. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett, kifogást tartalmazó nyilatkozatok csak akkor fogadhatók el, ha azok az előírt határidőn belül érkeztek be a Bizottsághoz, és:

a) jól megalapozott indokokkal támasztja alá, hogy a javasolt elnevezés bejegyzése miért nem egyeztethető össze az e rendeletben meghatározott feltételekkel; vagy

b) információkkal szolgál egy olyan, korábban már használatos elnevezésről, amelyet a javasolt bejegyzés veszélyeztethetne.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában említett kritériumokat az Európai Unió területére vonatkozóan kell megvizsgálni.

22. cikk

A hagyományos különleges termékek nyilvántartása

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján, az 54. cikkben említett bizottság közreműködése nélkül létrehozza és naprakészen tartja az e rendszer keretében elismert hagyományos különleges termékek nyilvántartását, és azt nyilvánosan is hozzáférhetővé teszi.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján, az 54. cikkben említett bizottság közreműködése nélkül meghatározza a nyilvántartás formai és tartalmi jellemzőit.

23. cikk

Elnevezések, szimbólum és jelzések

(1) A hagyományos különleges termék minősítést minden olyan gazdasági szereplő használhatja, amely az adott termékleírásnak megfelelő terméket hoz forgalomba.

(2) Meg kell határozni a hagyományos különleges termékek rendszerének népszerűsítésére szolgáló uniós szimbólumot.

(3) Az Unióból származó, e rendeletnek megfelelően bejegyzett hagyományos különleges termék minősítéssel forgalomba hozott termékek címkéjén – a (4) bekezdés sérelme nélkül – fel kell tüntetni a (2) bekezdésben említett szimbólumot.

Az Unió területén kívül előállított hagyományos különleges termékek esetében a szimbólumnak a címkén való feltüntetése nem kötelező.

A (2) bekezdésben említett szimbólum kiegészíthető vagy felváltható a „hagyományos különleges termék” felirat használatával.

(4) A fogyasztók megfelelő tájékoztatása érdekében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban rögzíti az uniós szimbólum technikai jellemzőit, valamint a hagyományos különleges termék minősítéssel forgalomba hozott termékek címkézésére vonatkozó szabályokat, és ezen belül meghatározza a megfelelő nyelvi változatokat.

24. cikk

A bejegyzett elnevezések használatára vonatkozó korlátozások

(1) A bejegyzett elnevezések oltalmat élveznek bármilyen visszaélésszerű használattal, utánzással, idézéssel vagy a fogyasztók félrevezetésére alkalmas gyakorlattal szemben.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzeti szinten használatos kereskedelmi megnevezéseket ne lehessen összetéveszteni a nyilvántartásba vett elnevezésekkel.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján a hagyományos különleges termékek védelmére szolgáló szabályokat állapíthat meg.

25. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) Az e cím hatálya alá tartozó termékekre vonatkozó, az 509/2006/EK rendelet 13. cikkének (2) bekezdése szerint nyilvántartásba vett elnevezéseket automatikusan fel kell venni az e rendelet 22. cikkében említett nyilvántartásba. Az elnevezésekhez kapcsolódó termékleírásokat a 19. cikkben említett termékleírásként kell kezelni. Az ilyen bejegyzésekhez kapcsolódó átmeneti rendelkezéseket továbbra is alkalmazni kell. Azok az elnevezések, amelyek nem e cím hatálya alá tartozó termékekre vonatkoznak, az 509/2006/EK rendeletben megállapított feltételek mellett 2017. december 31-ig továbbra is használhatók.

(2) Azok az elnevezések, amelyeket az 509/2006/EK rendelet 1. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében és 13. cikkének (1) bekezdésében szereplő követelményekkel összhangban jegyeztek be, ideértve az e rendelet 55. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett kérelmek alapján bejegyzett elnevezéseket is, az 509/2006/EK rendeletben megállapított feltételek mellett 2017. december 31-ig továbbra is használhatók.

(3) A termelők vagy az egyéb érdekeltek jogainak és jogos érdekeinek védelme céljából a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján további átmeneti rendelkezéseket állapíthat meg.

IV. cím

A MINŐSÉGRE UTALÓ VÁLASZTHATÓ KIFEJEZÉSEK

26. cikk

Célkitűzés

Létrehozásra kerül a minőségre utaló választható kifejezések rendszere azzal a céllal, hogy az értéknövelő sajátosságokkal és jellemzőkkel rendelkező mezőgazdasági termékek termelői és előállítói számára segítséget nyújtson e jellemzőknek és sajátosságoknak a belső piacon való megismertetésében, továbbá azzal a céllal, hogy e kifejezések támogassák és kiegészítsék a forgalmazási előírásokat.

27. cikk

A minőségre utaló, már létező választható kifejezések

(1) Az e rendelet hatályba lépése napjától e rendszer keretébe tartozó, minőségre utaló választható kifejezések e rendelet II. mellékletében és az egyes jelölések meghatározásáról és használatuk feltételeiről szóló jogi aktusokban szerepelnek.

(2) Az (1) bekezdésben említett, minőségre utaló választható kifejezések addig maradnak hatályban, amíg a 28. cikknek megfelelően nem módosítják vagy törlik őket.

28. cikk

Kizárólagos használat fenntartása, módosítás és törlés

A fogyasztói elvárások, a tudományos és technikai ismeretek fejlődése, a piaci helyzet, valamint a forgalmazási előírások és a nemzetközi szabványok terén végbemenő változások figyelembevétele céljából a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján:

a) rendelkezhet további minőségre utaló választható kifejezések kizárólagos használatának fenntartásáról, rögzítve használatuk feltételeit;

b) módosíthatja a minőségre utaló választható kifejezések használatának feltételeit; vagy

c) törölhet egyes minőségre utaló választható kifejezések.

29. cikk

Minőségre utaló további választható kifejezések

(1) A minőségre utaló további választható kifejezéseknek teljesíteniük kell a következő kritériumokat:

a) a kifejezések az adott termék valamely tulajdonságára, illetve a termeléshez vagy a feldolgozáshoz kötődő sajátosságára utal;

b) a kifejezések használata növeli a termék értékét az ugyanazon termékkategóriába tartozó többi termékéhez képest;

c) több tagállamban is forgalomba hoztak olyan terméket, amely rendelkezik az a) pontban említett, a fogyasztók számára ismerős tulajdonsággal vagy sajátossággal.

A Bizottság figyelembe veszi a vonatkozó nemzetközi szabványokat.

(2) E rendszer keretében nem lehet kizárólagos használatra fenntartani olyan választható kifejezéseket, amelyek egy adott termék technikai jellegű, a kötelező forgalmazási előírások végrehajtására szolgáló tulajdonságát írják le, és amelyek célja nem az, hogy a fogyasztókat tájékoztassák a termék ezen tulajdonságairól.

(3) Bizonyos ágazatok sajátosságainak és a fogyasztói elvárásoknak a figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján részletes szabályokat állapíthat meg az (1) bekezdésben említett kritériumok tekintetében.

30. cikk

A használatra vonatkozó korlátozások

(1) A minőségre utaló választható kifejezések kizárólag a hozzájuk kapcsoló használati feltételeknek megfelelő termékek jelölésére használhatók.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a termékek címkéin szereplő információkat ne lehessen összetéveszteni a minőségre utaló választható kifejezésekkel.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat állapít meg a minőségre utaló választható kifejezések használatára vonatkozóan.

31. cikk

Monitoring

A tagállamok az e címben foglalt követelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében egy kockázatelemzéssel megállapított mintán ellenőrzéseket hajtanak végre, és a követelmények nem teljesítése esetén megfelelő adminisztratív szankciókat alkalmaznak.

V. cím

KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

I. fejezet

Az oltalom alatt álló eredetmegjelölésekkel, az oltalom alatt álló földrajzi jelzésekkel és a hagyományos különleges termékekkel kapcsolatos hatósági ellenőrzések

32. cikk

Hatály

Az e fejezetben előírt intézkedések a II. és a III. címben foglalt minőségrendszerek kapcsán alkalmazandók.

33. cikk

Az illetékes hatóság kijelölése

(1) A tagállamok a 882/2004/EK rendelettel összhangban kijelölik az e rendelettel létrehozott minőségrendszerekhez kapcsolódó jogi követelmények teljesülésének ellenőrzéséért felelős illetékes hatóságot vagy hatóságokat.

A 882/2004/EK rendeletben szereplő eljárásokat és követelményeket értelemszerűen alkalmazni kell az e rendelet I. mellékletében felsorolt összes termék minőségrendszereihez kapcsolódó jogi követelmények teljesülésének ellenőrzésére szolgáló hivatalos ellenőrzésekre.

(2) Az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságok megfelelő garanciákat biztosítanak a tárgyilagosság és a pártatlanság tekintetében, és rendelkeznek a feladataik ellátásához szükséges képzett személyzettel és erőforrásokkal.

(3) A hivatalos ellenőrzések a következőkre terjednek ki:

a) annak ellenőrzése, hogy egy adott termék megfelel-e a vonatkozó termékleírásnak; és

b) a bejegyzett elnevezések forgalomba hozott termékeken való használatának felügyelete, a II. cím értelmében bejegyzett elnevezések esetében a 13. cikkben, a III. cím értelmében bejegyzett elnevezések esetében a 24. cikkben foglaltak szerint.

34. cikk

A termékleírásnak való megfelelés ellenőrzése

(1) Az Unión belüli földrajzi területekről származó termékek jelölésére szolgáló oltalom alatt álló eredetmegjelölések, oltalom alatt álló földrajzi jelzések és hagyományos különleges termék jelzések vonatkozásában a termékleírásnak való megfelelés ellenőrzését a termék forgalomba hozatalát megelőzően az alábbiak biztosítják:

a) az e rendelet 33. cikkében említett egy vagy több illetékes hatóság, és/vagy

b) a 882/2004/EK rendelet 2. cikkének 5. pontja szerinti, terméktanúsító szervként eljáró egy vagy több ellenőrző szerv.

A termékleírásoknak való megfelelés ellenőrzésének költségeit az említett ellenőrzéseknek alávetett gazdasági szereplők is viselhetik.

(2) A harmadik országból származó termékek jelölésére szolgáló oltalom alatt álló eredetmegjelölések, oltalom alatt álló földrajzi jelzések és hagyományos különleges termék jelzések vonatkozásában a termékleírásnak való megfelelés ellenőrzését a termék forgalomba hozatalát megelőzően az alábbiak biztosítják:

a) a harmadik ország által kijelölt egy vagy több hatóság, és/vagy

b) egy vagy több terméktanúsító szerv.

(3) A tagállamok közzéteszik az (1) bekezdésben említett hatóságok és szervek nevét és címét, és ezen adatokat rendszeresen aktualizálják.

A Bizottság közzéteszi a (2) bekezdésben említett hatóságok és szervek nevét és címét, és ezen adatokat rendszeresen aktualizálja.

(4) A Bizottság végrehajtási aktusok útján, az 59. cikkben említett bizottság közreműködése nélkül meghatározza, hogy milyen módon kell az (1) és (2) bekezdésben említett terméktanúsító szervek nevét és címét közzétenni.

35. cikk

Az elnevezések piaci forgalomban való használatának felügyelete

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a 33. cikkben említett illetékes hatóságok nevéről és címéről. A Bizottság e hatóságok nevét és címét közzéteszi.

36. cikk

Hatáskör átruházása az ellenőrző szervekre

(1) Az illetékes hatóságok a minőségrendszerek hatósági ellenőrzéséhez kapcsolódó meghatározott feladatokat a 882/2004/EK rendelet 5. cikkével összhangban átruházhatják egy vagy több ellenőrző szervre.

(2) Ezen ellenőrző szerveknek az EN 45011. sz. európai szabvány vagy az ISO/IEC 65. útmutató (A terméktanúsító rendszereket működtető szervekre vonatkozó általános követelmények) szerinti akkreditációval kell rendelkezniük.

(3) A (2) bekezdésben említett akkreditációt kizárólag az alábbi szervek végezhetik:

a) az Unión belül nemzeti akkreditáló testület a 765/2008/EK rendelet rendelkezéseivel összhangban; vagy

b) az Unión kívül a Nemzetközi Akkreditálási Fórum égisze alatt létrejött többoldalú elismerési megállapodást aláírt akkreditáló szerv.

37. cikk

Az ellenőrzési tevékenységek tervezése és jelentése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az e fejezetben előírt követelmények ellenőrzése külön szakaszban szerepeljen a 882/2004/EK rendelet 41., 42. és 43. cikke szerinti többéves nemzeti ellenőrzési tervekben.

(2) Az e rendeletben előírt követelmények ellenőrzésére vonatkozó éves jelentésekben külön szakasz foglalkozik a 882/2004/EK rendelet 44. cikkében szereplő információkkal.

II. fejezet

Bizonyos korábban használatos elnevezések számára biztosított mentességek

38. cikk

Köznevesült kifejezések

(1) A 13. cikk sérelme nélkül e rendelet nem érinti az Unióban köznevesült elnevezések használatát, még az olyan köznevesült elnevezésekét sem, amelyek a minőségrendszerek valamelyikének keretében oltalmat élvező elnevezés részét képezik.

(3) Annak megállapítása érdekében, hogy egy elnevezés köznevesültnek minősül-e vagy sem, minden tényezőt figyelembe kell venni, különösen:

a) a tagállamokban és a fogyasztási területeken fennálló helyzetet,

b) a vonatkozó nemzeti és uniós jogi aktusokat.

(4) Az érdekeltek jogainak teljes körű védelme céljából a Bizottság felhatalmazáson alapuló aktusok útján további szabályokat állapíthat meg az (1) bekezdésben említett elnevezések vagy kifejezések köznévi státuszának meghatározására.

39. cikk

Növény- és állatfajták

(1) Amennyiben egy, a II., a III. vagy a IV. címben bemutatott minőségrendszer keretében oltalmat élvező vagy kizárólagos használatra fenntartott elnevezésben vagy kifejezésben egy növény- vagy állatfajta neve szerepel, e rendelet nem korlátozza az olyan termékek forgalomba hozatalát, amelyek címkéjén szerepel az adott növény- vagy állatfajta neve, feltéve, hogy:

a) a kérdéses termék tartalmazza a feltüntetett fajtát, illetve abból származik/készül,

b) a fogyasztókban nem alakul ki hamis kép,

c) a fajtanév használata a tisztességes verseny biztosítása mellett történik,

d) a használat nem jelenti az oltalom alatt álló kifejezés hírnevének kihasználását, és

e) a II. címben bemutatott minőségrendszer esetében a növény- vagy állatfajtából származó terméket már a földrajzi jelzés bejegyzése iránti kérelem benyújtásának időpontját megelőzően termelték és forgalmazták az adott elnevezéssel a származási területen kívül.

(2) Azon jogok és szabadságok mértékének további pontosítása érdekében, amelyek az élelmiszer-iparban működő gazdasági szereplőket az (1) bekezdésben említett növény- vagy állatfajtanevek használata kapcsán megilletik, a Bizottság felhatalmazáson alapuló aktusok útján további szabályokat állapíthat meg arra vonatkozóan, hogy az ilyen elnevezések milyen feltételek mellett használhatók.

40. cikk

A szellemi tulajdonnal való kapcsolat

A III. és a IV. címben bemutatott minőségrendszereket a szellemi tulajdonra és különösen az eredetmegjelölésekre és földrajzi jelzésekre, valamint a védjegyekre vonatkozó uniós vagy tagállami szabályozások sérelme nélkül kell alkalmazni.

III. fejezet

A minőségrendszerekhez kapcsolódó árujelzők és szimbólumok, valamint a termelők szerepe

41. cikk

Az árujelzők és szimbólumok oltalma

(1) A minőségbiztosítási rendszerekre utaló árujelzők, rövidítések és szimbólumok kizárólag olyan termékek címkéjén tüntethetők fel, amelyeket az adott minőségrendszer előírásaival összhangban állítottak elő. Ez különösen az alábbi árujelzőkre, rövidítésekre és szimbólumokra érvényes:

a) „oltalom alatt álló eredetmegjelölés", „oltalom alatt álló földrajzi jelzés", „földrajzi árujelző", „OEM", „OFJ" és a hozzájuk kapcsolódó szimbólumok a II. címben foglaltak szerint,

b) „hagyományos különleges termék", „HKT" és a kapcsolódó szimbólum a III. címben foglaltak szerint.

(2) Az 1290/2005/EK rendelet 5. cikkében foglaltaknak megfelelően az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) központosított módon, a Bizottság kezdeményezésére vagy nevében, finanszírozás nyújtható olyan fejlesztési, előkészítési, nyomonkövetési, igazgatási, jogi támogatási és jogi védelmi tevékenységekhez, valamint bejegyzési, megújítási és védjegyfigyelési díjak és perköltségek fizetéshez, továbbá bármilyen egyéb olyan intézkedéshez, amely a minőségbiztosítási rendszerekre utaló árujelzőknek, rövidítéseknek és szimbólumoknak a visszaélésszerű használattal, utánzással, idézéssel vagy a fogyasztók félrevezetésére alkalmas gyakorlattal szembeni védelméhez az Unió és harmadik országok területén szükségesek.

(3) A Bizottság végrehajtási aktusok útján szabályokat fogad el az (1) bekezdésben említett árujelzők, rövidítések és szimbólumok egységes oltalmának biztosítása érdekében.

42. cikk

A csoportosulások szerepe

A termelői szervezetekre és a szakmaközi szervezetekre vonatkozóan az 1234/2007/EK rendeletben rögzített konkrét rendelkezések sérelme nélkül a csoportosulások az alábbiakra jogosultak:

a) részvétel az általuk előállított termékek piaci minőségének garantálásában az adott elnevezés kereskedelemben való használatának nyomon követése és – szükség esetén – az illetékes hatóságok részére való, a 33. cikk szerinti bejelentéstétel révén, a 13. cikk (3) bekezdésének alkalmazásában,

b) olyan tájékoztatási és promóciós tevékenységek kidolgozása, amelyek célja az egyes termékek értéknövelő tulajdonságainak a fogyasztókkal való megismertetése,

c) olyan tevékenységek kidolgozása, amelyek célja biztosítani, hogy egy adott termék megfeleljen a termékleírásban szereplő feltételeknek,

d) az egyes rendszerek teljesítményének javítását célzó intézkedések végrehajtása, ezen belül a gazdasági szakértelem fejlesztése, gazdasági elemzések készítése, a rendszerrel kapcsolatos gazdasági információk terjesztése és tanácsadás a termelők részére.

43. cikk

A rendszerek igénybevételéhez való jog

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden olyan gazdasági szereplő, aki/amely a II. és a III. címben foglalt szabályokat betartja, jogosult legyen egy, a 34. cikk szerinti ellenőrzési rendszer hatálya alá tartozni.

(2) Azok a gazdasági szereplők, akik/amelyek hagyományos különleges terméket, oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel ellátott terméket készítenek és tárolnak, vagy hagyományos különleges terméket, oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel ellátott terméket hoznak piaci forgalomba, szintén az e cím I. fejezete szerinti ellenőrzési rendszer hatálya alá tartoznak.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy azok a gazdasági szereplők, akik/amelyek hajlandóak a III. és a IV. cím szerinti minőségrendszerek szabályait betartani, ezt meg is tudják tenni, és a részvétel kapcsán ne kelljen diszkriminatív vagy egyéb, objektív módon nem megalapozott akadályokkal szembesülniük.

44. cikk

Díjak

A 882/2004/EK rendelet és különösen a II. címének VI. fejezetében szereplő rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok a minőségrendszerek igazgatása során felmerülő költségek, így az e rendelet alapján benyújtott bejegyzés iránti kérelmek, kifogást tartalmazó nyilatkozatok, módosítási és törlési kérelmek feldolgozása során felmerült költségeik fedezésére díjat állapíthatnak meg.

IV. fejezet

Az eredetmegjelölések, a földrajzi jelzések és a hagyományos különleges termék minősítés kérelmezési és bejegyzési folyamata

45. cikk

A kérelmezési folyamatok alkalmazási köre

Az e fejezetben előírt intézkedések a II. és a III. címben foglalt minőségrendszerekre vonatkoznak.

46. cikk

Elnevezések bejegyzése iránti kérelem

(1) A 45. cikkben említett minőségrendszerek keretében való bejegyzés iránti kérelmet kizárólag csoportosulások nyújthatnak be.

Kivételes esetben természetes vagy jogi személyek is csoportosulásnak tekinthetők.

Aránytalan követelmények előírásának elkerülése érdekében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján meghatározhatja, hogy mi értendő a második albekezdésben említett „kivételes eset” alatt.

(2) Ha a II. cím szerinti rendszer keretében benyújtott kérelem egy adott tagállam földrajzi területére vonatkozik, vagy ha a III. cím szerinti rendszer keretében benyújtott kérelmet egy adott tagállamban székhellyel rendelkező csoportosulás nyújtja be, a kérelmet az adott tagállam hatóságaihoz kell benyújtani.

A tagállam a megfelelő eszközökkel megvizsgálja a kérelmet annak ellenőrzése céljából, hogy az indokolt-e és megfelel-e az adott rendszer feltételeinek.

(3) A második albekezdésben említett vizsgálat során a tagállam nemzeti kifogásolási eljárást indít, és gondoskodik a kérelem megfelelő közzétételéről, továbbá ésszerű határidőt állapít meg, amelyen belül minden, jogos érdekkel rendelkező és a tagállam területén székhellyel vagy lakóhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy kifogást nyújthat be a kérelemmel szemben.

(4) Amennyiben a tagállam a beérkezett kifogásokat megvizsgálta, és úgy ítéli meg, hogy az e rendeletben foglalt követelmények teljesültek, kedvező határozatot hozhat, és a Bizottsághoz benyújthatja a kérelmezési dokumentációt.

A tagállam gondoskodik a kedvező határozat közzétételéről, továbbá arról, hogy minden olyan természetes vagy jogi személy, akinek ahhoz jogos érdeke fűződik, jogorvoslati lehetőséggel élhessen.

(5) Ha a II. cím szerinti rendszer keretében benyújtott kérelem egy harmadik tagállam földrajzi területére vonatkozik, vagy ha a III. cím szerinti rendszer keretében

benyújtott kérelmet egy harmadik tagállamban székhellyel rendelkező csoportosulás nyújtja be, a kérelmet – közvetlenül vagy az adott harmadik ország hatóságain keresztül – a Bizottsághoz kell benyújtani.

(6) Az e cikkben említett és a Bizottságnak megküldött dokumentumokat az Európai Unió hivatalos nyelveinek egyikén kell elkészíteni.

(7) A kérelmezési folyamat megkönnyítése, valamint a kérelmek – ezen belül az egynél több ország területét érintő kérelmek – formai és tartalmi követelményeinek pontosítása érdekében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján rögzítheti a szükséges szabályokat.

47. cikk

A Bizottság általi vizsgálat és a kifogásolási eljárást lehetővé tévő közzététel

(1) A Bizottság a megfelelő eszközökkel megvizsgálja, hogy a 46. cikk értelmében beérkezett kérelem megalapozott-e, és megfelel-e az adott rendszer feltételeinek. E vizsgálat időtartama nem haladhatja meg a hat hónapot.

A Bizottság végrehajtási aktusok útján, az 54. cikkben említett bizottság közreműködése közreműködése nélkül közzéteszi a bejegyzés iránti kérelmek tárgyát képező elnevezések jegyzékét, valamint a Bizottsághoz történő benyújtásuk időpontját.

(2) Ha a Bizottság az (1) bekezdés első albekezdésének megfelelően lefolytatott vizsgálat alapján úgy ítéli meg, hogy az e rendeletben meghatározott feltételek teljesültek, akkor végrehajtási aktusok útján, az 54. cikkben említett bizottság közreműködése nélkül közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* az alábbi dokumentumokat:

a) a II. cím szerinti rendszer keretében benyújtott kérelmek esetében az egységes dokumentumot és a termékleírás közzétételére való hivatkozást;

b) a III. cím szerinti rendszer keretében benyújtott kérelmek esetében a termékleírást.

48. cikk

Kifogásolási eljárás

(1) Az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzététel napjától számított két hónapon belül bármely tagállam vagy harmadik ország hatósága, valamint bármely olyan, harmadik országban székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy, akinek ahhoz jogos érdeke fűződik, kifogást nyújthat be a Bizottsághoz.

Bármely olyan, jogos érdekkel rendelkező természetes vagy jogi személy, amely olyan tagállamban rendelkezik székhellyel, amely nem azonos azzal a tagállammal, ahol a kérelmet benyújtották, a székhelye szerinti tagállamban kifogást nyújthat be a kérelemmel szemben olyan határidőn belül, amely lehetővé teszi az (1) bekezdésnek megfelelő kifogás benyújtását.

(2) A Bizottság megvizsgálja a kifogást tartalmazó nyilatkozatok elfogadhatóságát.

(3) Ha egy kifogást tartalmazó nyilatkozat elfogadható, a Bizottság felhívja a kifogást benyújtó hatóságot vagy személyt és a kérelmet benyújtó hatóságot vagy személyt, hogy ésszerű – legfelejbb három hónapos – határidőn belül folytassák le a szükséges konzultációkat.

(4) Amennyiben a (3) bekezdésben említett szükséges konzultációk eredményeképpen a 47. cikk (2) bekezdése szerint közzétett információk jelentős mértékben módosulnak, a Bizottság újra elvégzi a 47. cikk (1) bekezdése szerinti vizsgálatot.

(5) A Bizottsághoz az (1)–(4) bekezdés szerint eljuttatott kifogást tartalmazó nyilatkozatot és a hozzá kapcsolódó dokumentumokat az Európai Unió hivatalos nyelveinek egyikén kell elkészíteni.

(6) A kifogásolási eljárások és határidők pontos meghatározása érdekében a Bizottság felhatalmazáson alapuló aktusok útján szabályokat állapít meg a kifogásolási folyamatra vonatkozóan.

49. cikk

A bejegyzésről szóló határozat

(1) Ha a Bizottság a rendelkezésére álló információk és a 47. cikk (1) bekezdése első albekezdésének megfelelően lefolytatott vizsgálat alapján úgy ítéli meg, hogy az elnevezés bejegyzésének feltételei nem teljesültek, végrehajtási jogi aktus útján, az 54. cikkben említett bizottság közreműködése nélkül elutasítja a kérelmet.

(2) Ha a Bizottsághoz nem érkezik a 48. cikk értelmében elfogadható kifogás, végrehajtási jogi aktusban, az 54. cikkben említett bizottság közreműködése nélkül bejegyzi az elnevezést.

(3) Ha a Bizottsághoz elfogadható kifogás érkezik, akkor a 48. cikk (3) bekezdésében említett szükséges konzultációkat követően, és azok eredményének figyelembevételével:

a) amennyiben a konzultáció során megállapodás született, végrehajtási jogi aktusban, az 54. cikkben említett bizottság közreműködése nélkül bejegyzi az elnevezést, és szükség esetén módosítja a 47. cikk (2) bekezdésének megfelelően közzétett információkat, feltéve, hogy a kérdéses módosítás nem lényegi jellegű, vagy

b) amennyiben a konzultáció során nem született megállapodás, végrehajtási jogi aktus útján hoz határozatot.

(4) A bejegyzési aktusokat és az elutasítási határozatokat közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

50. cikk

A termékleírás módosítása

(1) Bármely, jogos érdekkel rendelkező csoportosulás kérelmezheti a termékleírás módosításának jóváhagyását.

A kérelemben ismertetni és indokolni kell a kért módosításokat.

(2) Ha a módosítás a termékleírás egy vagy több ponton történő, nem kisebb jelentőségű módosítását vonja maga után, a módosítás jóváhagyására irányuló kérelmet a 46., 47., 48. és 49. cikkben meghatározott eljárás alapján kell elbírálni.

Mindazonáltal, ha a javasolt módosítások kisebb jelentőségűek, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján, az 54. cikkben említett bizottság közreműködése nélkül dönt a kérelem jóváhagyásáról vagy elutasításáról. A kérelem jóváhagyása esetén a 46. cikk (2) bekezdésében említett dokumentumokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi.

Nem tekinthető kisebb jelentőségűnek az olyan módosítás, amely a bejegyzett elnevezés módosítására irányul, vagy erősíti az egységes piac működését korlátozó tényezőket.

(3) A módosítási kérelmek esetén követendő adminisztrációs eljárás megkönnyítése érdekében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján rögzíti a „kisebb jelentőségű módosítás" definícióját és alkalmazási körét, valamint a módosítási kérelem formai és tartalmi követelményeit.

51. cikk

Törlés

(1) Az oltalom alatt álló eredetmegjelöléseket, az oltalom alatt álló földrajzi jelzéseket vagy a hagyományos különleges termék jelzéseket a Bizottság – saját kezdeményezésére vagy bármely, jogos érdekkel rendelkező természetes vagy jogi személy kérésére – végrehajtási jogi aktusok útján törölheti az alábbi esetekben:

a) a termékleírásában szereplő feltételeknek való megfelelés nem biztosított,

b) az érintett hagyományos különleges termék megjelöléssel, oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel ellátott termék legalább öt éve nem került piacra.

A Bizottság a bejegyzett elnevezéssel forgalmazott termék előállítóinak kérésére törölheti az adott bejegyzést.

(2) Az eljárások pontos meghatározása érdekében, és abból a célból, hogy valamennyi érdekelt lehetőséget kapjon jogainak és jogos érdekeinek védelmére, a Bizottság felhatalmazáson alapuló aktusok útján szabályokat állapít meg a törlési eljárásra vonatkozóan.

VI. cím

ELJÁRÁSI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

I. fejezet

Eljárási szabályok

52. cikk

Bizottsági hatáskörök

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására szóló hatáskörrel történő felruházása esetén a Bizottság az 53. cikkben említett eljárással összhangban, végrehajtási jogi aktusok elfogadására szóló hatáskörrel történő felruházása esetén az 54. cikkben említett eljárással összhangban jár el, amennyiben e rendelet kifejezetten eltérően nem rendelkezik.

53. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

(1) A Bizottság határozatlan időre szóló felhatalmazást kap az e rendeletben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács az (1) bekezdésben említett felhatalmazást visszavonhatja.

A felhatalmazás visszavonásával kapcsolatos döntés meghozatala érdekében belső eljárást indító intézmény a végleges határozat meghozatala előtt legalább egy hónappal tájékoztatja a másik jogalkotót és a Bizottságot arról, hogy mely felhatalmazások visszavonásáról és milyen indokok alapján kíván határozni.

A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat haladéktalanul vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A visszavonás nem érinti a felhatalmazáson alapuló, már hatályban lévő jogi aktusok érvényességét. A határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

(3) Az Európai Parlament és a Tanács az értesítés napját követő két hónapos határidőn belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére e határidő két hónappal meghosszabbítható.

Ha az említett határidő leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, azt az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és az aktus a rendelkezéseiben megállapított napon hatályba lép.

Ha az Európai Parlament és a Tanács egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást, a felhatalmazáson alapuló jogi aktust a határidő letelte előtt ki lehet hirdetni az Európai Unió Hivatalos Lapjában, és az a határidő letelte előtt hatályba léphet.

Ha az Európai Parlament vagy a Tanács kifogást emel a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, az nem lép hatályba. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen kifogást emelő intézmény a kifogást megindokolja.

54. cikk

Végrehajtási jogi aktusok

[Az e rendelet szerint elfogadott végrehajtási aktusok esetében a Bizottságot a Mezőgazdasági termékek minőségpolitikájával foglalkozó bizottság segíti és a(z) [xxxx/yyyy/EU] rendelet (*kiegészítendő az EUMSz. 291. cikkének (2) bekezdése céljából a tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, jelenleg az EP és a Tanács által tárgyalt rendelet elfogadása után*) [5] bekezdésében meghatározott eljárást kell alkalmazni.]

II. fejezet

Hatályon kívül helyezés és záró rendelkezések

55. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) Az 509/2006/EK és az 510/2006/EK rendelet hatályát veszti.

A Bizottsághoz az e rendelet hatálybalépését megelőzően beérkezett, a III. cím hatályán kívül eső termékekre vonatkozó kérelmek tekintetében az 509/2006/EK rendelet 1. cikkének (1) bekezdését és 13. cikkét azonban továbbra is alkalmazni kell.

(2) A hatályon kívül helyezett rendeletek cikkeire történő hivatkozásokat az e rendelet III. mellékletében szereplő megfelelési táblázatnak megfelelően e rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni.

56. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, […]-án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
[…]	*[…]*

I. MELLÉKLET

A 2. cikk (1) bekezdésében említett termékek

I. EREDETMEGJELÖLÉSEK ÉS FÖLDRAJZI JELZÉSEK

– sör,

– csokoládé és abból készült termékek,

– kenyér, péksütemények, cukrászsütemények, cukorkaáruk, kétszersültek, kekszek és egyéb pékáru,

– növényi kivonatokból készített italok,

– tészta,

– só,

– természetes mézgák és gyanták,

– mustárpép,

– széna,

– illóolajok,

– parafa,

– kármin,

– virágok és dísznövények,

– gyapot,

– gyapjú,

– fűzfavessző,

– tilolt len.

II. HAGYOMÁNYOS KÜLÖNLEGES TERMÉKEK

– készételek,

– sör,

– csokoládé és abból készült termékek,

– kenyér, péksütemények, cukrászsütemények, cukorkaáruk, kétszersültek, kekszek és egyéb pékáru,

– növényi kivonatokból készített italok,

– tészta.

II. MELLÉKLET

A minőségre utaló választható kifejezések

Termékkategória (utalás a Kombinált Nómenklatúra szerinti vámtarifa-besorolásra)	Minőségre utaló választható kifejezés	A kifejezés használatának feltételeit rögzítő aktus
baromfihús	… -val/vel etetve	Az 543/2008/EK rendelet 11. cikke
(0207 és 0210 KN-kód)	külterjes zárt tartás / ólban tartott	
	szabadtartás	
	hagyományos szabadtartás	
	szabadtartás – teljesen szabadon	
	vágási életkor	
	a hízási időszak hossza	
tojás	friss	Az 589/2008/EK rendelet 12. cikke
(0407 KN-kód)		
	extra *vagy* extrafriss	Az 589/2008/EK rendelet 14. cikke
	a tojótyúkok takarmányozási módjának jelzése	Az 589/2008/EK rendelet 15. cikke
méz	virág- vagy növényi eredet	A 2001/110/EK irányelv 2. cikke
(0409 KN-kód)	regionális eredet	
	területi eredet	
	domborzati eredet	
	különleges minőségi kritériumok	
olívaolaj	első hidegsajtolásból nyert	Az 1019/2002/EK rendelet 5. cikke
(1509 KN-kód)	hideg-extrakciós	
	savtartalom	
	csípős	
	gyümölcsös: érett vagy zöld	
	keserű	
	intenzív	
	közepes	
	enyhe	
	harmónikus	
	édes olaj	
tej és tejtermékek	hagyományos vaj	Az 1234/2007/EK rendelet 115. cikke és XV. melléklete
(04 KN-kód)		
kenhető zsiradékok	csökkentett zsírtartalmú	
(0405 KN-kód és korábbi 2106, 1517, 1517 és 2106 KN-kód)		

III. MELLÉKLET

Az 55. cikk (3) bekezdésében említett megfelelési táblázat

1. AZ 509/2006/EK RENDELET

Az 509/2006/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés
1. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (3) bekezdés
1. cikk, (3) bekezdés	2. cikk, (4) bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés, a) pont	3. cikk, (6) bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés, b) pont	3. cikk, (4) bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés, c) pont	-
2. cikk, (1) bekezdés, d) pont	3. cikk, (3) bekezdés
2. cikk, (2) bekezdés, első–harmadik albekezdés	-
2. cikk, (2) bekezdés, negyedik albekezdés	46. cikk, (1) bekezdés
3. cikk	22. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
4. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	18. cikk, (1) bekezdés
4. cikk, (2) bekezdés	18. cikk, (2) bekezdés
4. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	-
4. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	18. cikk, (3) bekezdés
5. cikk, (1) bekezdés	40. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (2) bekezdés	39. cikk, (1) bekezdés és 40. cikk, (2) bekezdés
6. cikk, (1) bekezdés	19. cikk, (1) bekezdés
6. cikk, (1) bekezdés, a) pont	19. cikk, (2) bekezdés, a) pont
6. cikk, (1) bekezdés, b) pont	19. cikk, (2) bekezdés, b) pont
6. cikk, (1) bekezdés, c) pont	19. cikk, (2) bekezdés, c) pont

6. cikk, (1) bekezdés, d) pont	-
6. cikk, (1) bekezdés, e) pont	19. cikk, (2) bekezdés, d) pont
6. cikk, (1) bekezdés, f) pont	-
7. cikk, (1) és (2) bekezdés	46. cikk, (1) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés, a) és b) pont	20. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont
7. cikk, (3) bekezdés, c) pont	-
7. cikk, (3) bekezdés, d) pont	-
7. cikk, (4) bekezdés	46. cikk, (2) bekezdés
7. cikk, (5) bekezdés	46. cikk, (3) bekezdés
7. cikk, (6) bekezdés, a)–c) pont	46. cikk, (4) bekezdés
7. cikk, (6) bekezdés, d) pont	20. cikk, (2) bekezdés
7. cikk, (7) bekezdés	46. cikk, (5) bekezdés
7. cikk, (8) bekezdés	46. cikk, (6) bekezdés
8. cikk, (1) bekezdés	47. cikk, (1) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	47. cikk, (2) bekezdés, második francia bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	49. cikk, (1) bekezdés
9. cikk, (1) és (2) bekezdés	48. cikk, (1) bekezdés
9. cikk, (3) bekezdés	21. cikk, (1) és (2) bekezdés
9. cikk, (4) bekezdés	49. cikk, (2) bekezdés
9. cikk, (5) bekezdés	49. cikk, (3) és (4) bekezdés
9. cikk, (6) bekezdés	48. cikk, (5) bekezdés
10. cikk	51. cikk
11. cikk	50. cikk
12. cikk	23. cikk

13. cikk, (1) bekezdés	-
13. cikk, (2) bekezdés	23. cikk, (1) bekezdés
13. cikk, (3) bekezdés	-
14. cikk, (1) bekezdés	33. cikk, (1) bekezdés
14. cikk, (2) bekezdés	43. cikk, (1) bekezdés
14. cikk, (3) bekezdés	34. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
15. cikk, (1) bekezdés, első francia bekezdés	33. cikk, (3) bekezdés, a) pont és 34. cikk (1) bekezdés
15. cikk, (1) bekezdés, második francia bekezdés	36. cikk, (1) bekezdés
15. cikk, (2) bekezdés	34. cikk, (2) bekezdés
15. cikk, (3) bekezdés	36. cikk, (2) bekezdés
15. cikk, (4) bekezdés	33. cikk, (2) bekezdés
16. cikk	-
17. cikk, (1) és (2) bekezdés	24. cikk, (1) bekezdés
17. cikk, (3) bekezdés	24. cikk, (2) bekezdés
18. cikk	54. cikk
19. cikk, (1) bekezdés, a) pont	19. cikk, (3) bekezdés
19. cikk, (1) bekezdés, b) pont	46. cikk, (8) bekezdés
19. cikk, (1) bekezdés, c) pont	46. cikk, (8) bekezdés
19. cikk, (1) bekezdés, d) pont	22. cikk, (2) bekezdés
19. cikk, (1) bekezdés, e) pont 19. cikk, (1) bekezdés, f) pont	21. cikk, (3) bekezdés 51. cikk, (2) bekezdés
19. cikk, (1) bekezdés, g) pont	23. cikk, (5) bekezdés
19. cikk, (1) bekezdés, h) pont	50. cikk, (3) bekezdés
19. cikk, (1) bekezdés, i) pont	-
19. cikk, (2) bekezdés	25. cikk, (1) bekezdés

19. cikk, (3) bekezdés, a) pont	-
19. cikk, (3) bekezdés, b) pont	25. cikk, (2) bekezdés
20. cikk	44. cikk
21. cikk	55. cikk
22. cikk	56. cikk
I. melléklet	I. melléklet

2. AZ 510/2006/EK RENDELET

Az 510/2006/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés és 2. cikk, (2) bekezdés
1. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (3) bekezdés
1. cikk, (3) bekezdés	2. cikk, (4) bekezdés
2. cikk	5. cikk
3. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	6. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (1) bekezdés, második és harmadik albekezdés	38. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
3. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés	6. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés
4. cikk	7. cikk
5. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés és 46. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (2) bekezdés	46. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (4) bekezdés	46. cikk, (2) bekezdés
5. cikk, (5) bekezdés	46. cikk, (3) bekezdés
5. cikk, (6) bekezdés	9. cikk és 15. cikk, (3) bekezdés
5. cikk, (7) bekezdés	8. cikk, (2) bekezdés
5. cikk, (8) bekezdés	-
5. cikk, (9) bekezdés	8. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
5. cikk, (10) bekezdés	46. cikk, (6) bekezdés
6. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	47. cikk, (1) bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	47. cikk, (2) bekezdés, első francia bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	49. cikk, (1) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés	48. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
7. cikk, (2) bekezdés	48. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés

7. cikk, (3) bekezdés	10. cikk
7. cikk, (4) bekezdés	49. cikk, (2) bekezdés és 49. cikk, (4) bekezdés
7. cikk, (5) bekezdés	49. cikk, (3) és (4) bekezdés és 48. cikk (4) bekezdés
7. cikk, (6) bekezdés	11. cikk
7. cikk, (7) bekezdés	48. cikk, (5) bekezdés
8. cikk	12. cikk
9. cikk	50. cikk
10. cikk, (1) bekezdés	33. cikk, (1) bekezdés
10. cikk, (2) bekezdés	43. cikk, (1) bekezdés
10. cikk, (3) bekezdés	34. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
11. cikk, (1) bekezdés, első francia bekezdés	33. cikk, (3) bekezdés, a) pont és 34. cikk (1) bekezdés
11. cikk, (1) bekezdés, második francia bekezdés	36. cikk, (1) bekezdés
11. cikk, (2) bekezdés	34. cikk, (2) bekezdés
11. cikk, (3) bekezdés	36. cikk, (2) bekezdés
11. cikk, (4) bekezdés	33. cikk, (2) bekezdés
12. cikk	51. cikk
13. cikk, (1) bekezdés	13. cikk, (1) bekezdés
13. cikk, (2) bekezdés	13. cikk, (2) bekezdés
13. cikk, (3) bekezdés	15. cikk, (1) bekezdés
13. cikk, (4) bekezdés	15. cikk, (2) bekezdés
14. cikk	14. cikk
15. cikk	54. cikk
16. cikk, a) pont	5. cikk, (3) bekezdés
16. cikk, b) pont	7. cikk, (3) bekezdés
16. cikk, c) pont	46. cikk, (7) bekezdés
16. cikk, d) pont	46. cikk, (8) bekezdés
16. cikk, e) pont	-
16. cikk, f) pont	48. cikk, (6) bekezdés

16. cikk, g) pont	12. cikk, (5) bekezdés
16. cikk, h) pont	50. cikk, (3) bekezdés
16. cikk, i) pont	11. cikk, (4) bekezdés
16. cikk, j) pont	-
16. cikk, k) pont	51. cikk, (2) bekezdés
17. cikk	16. cikk
18. cikk	44. cikk
19. cikk	55. cikk
20. cikk	56. cikk
I. és II. melléklet	I. melléklet

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS					CM/JGS/tm/10/717666 Rev1 6.0.2010.1
					DÁTUM: 2010/11/24
1.	KÖLTSÉGVETÉSI MEGNEVEZÉS: 05 04 05 02				ELŐIRÁNYZATOK: Kötelezettségvállalási előirányzat (Köt. el.): 22,5 millió EUR Kifizetési előirányzat (Kif. el.): 9 millió EUR
2.	CÍM: A mezőgazdasági termékek minőségrendszereiről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat.				
3.	JOGALAP: Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkének (2) bekezdése.				
4.	CÉLKITŰZÉSEK: Egy olyan, a mezőgazdasági termékek minőségével foglalkozó átfogó szakpolitika kialakítása, amely a mezőgazdasági termelők számára segítséget nyújt abban, hogy a fogyasztókat hatékonyan tájékoztathassák a mezőgazdasági termékek minőségéről, jellemzőiről és sajátosságairól.				
5.	PÉNZÜGYI HATÁSOK	12 HÓNAPOS IDŐSZAK (millió EUR)	FOLYÓ PÉNZÜGYI ÉV 2010 (millió EUR)	KÖVETKEZŐ PÉNZÜGYI ÉV 2011 (millió EUR)	
5.0	KIADÁSOK - AZ EU-KÖLTSÉGVETÉS TERHÉRE (VISSZATÉRÍTÉSEK/INTERVENCIÓK) - A NEMZETI HATÓSÁGOK TERHÉRE - EGYÉB	Köt. el.: 0,150 Kif. el.: 0,150	-	-	
5.1	BEVÉTELEK - AZ EU SAJÁT FORRÁSAI (LEFÖLÖZÉSEK/VÁMOK) - NEMZETI SZINTŰ BEVÉTELEK		-	-	
		2012	2013	2014	2015
5.0.1	BECSÜLT KIADÁSOK	Köt. el.: 0,110 Kif. el.: 0,110	Köt. el.: 0,150 Kif. el.: 0,150	Köt. el.: 0,150 Kif. el.: 0,150	Köt. el.: 0,150 Kif. el.: 0,150
5.1.1	BECSÜLT BEVÉTELEK				
5.2	SZÁMÍTÁS MÓDJA:				
6.0	FINANSZÍROZHATÓ-E A PROJEKT A FOLYÓ KÖLTSÉGVETÉS VONATKOZÓ ALCÍMÉBEN SZEREPLŐ ELŐIRÁNYZATOKBÓL?				IGEN/~~NEM~~
6.1	FINANSZÍROZHATÓ-E A PROJEKT A FOLYÓ KÖLTSÉGVETÉS ALCÍMEI KÖZÖTTI ÁTCSOPORTOSÍTÁSSAL?				IGEN/~~NEM~~
6.2	SZÜKSÉG LESZ-E PÓTKÖLTSÉGVETÉSRE?				~~IGEN~~/NEM
6.3	SZÜKSÉG LESZ-E ELŐIRÁNYZATOK BEVEZETÉSÉRE A JÖVŐBENI KÖLTSÉGVETÉSEKBE?				IGEN/~~NEM~~
ÉSZREVÉTELEK: A 46. cikk (3) bekezdése szerinti intézkedésekhez, és különösen a logók, jelzések és rövidítések harmadik országokban való bejegyzéséhez és védelméhez kapcsolódó intézkedésekhez szükséges előirányzatok az előzetes becslések szerint 2012-ben 110 000 EUR-t, 2013-tól kezdődően pedig évente 150					

000 EUR-t tesznek ki. A 2014-re és 2015-re tervezett finanszírozási összegek függnek a szóban forgó évek kötelezettségvállalási előirányzatainak rendelkezésre állásától.